

**SIO-KANTINE
TOTALSLAKTES**
– Maten er en
ubestemmelig
gugge

Nyheter side 9

Foreleserne forteller

**FIKK
MALARIA-
SJOKK I
DANMARK**

**KNIV-
STUKKET**

**TROLLBUNDET
AV KOFI ANNAN**

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 71, utgave 8 | www.universitas.no | onsdag 1. mars 2017

Kultur side 12, 13, 14 og 15

Vebjørn Wold

– Vi trenger ikke flere smakløse tapasjurister

Kommentar side 2 og 3

Nøff, neuf!

**Pampene vil ikke forlate
grisebingen**

★ Styret i Det Norske Studentersamfund vil skrinlegge det årelange arbeidet med å flytte studenthuset vekk fra Majorstua

Nyheter side 4 og 5 og Leder side 2

redaktør: **Torgeir Mortensen**
torgeirm@universitas.no 454 72 320
nyhetsleder: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171
fotosjef: **Adrian Nielsen**
desksjef: **Lise Blekastad**
nettredaktør: **Sondre Myhre**
magasinredaktør: **Signe Rosenlund-Hauglid**

MENINGER

Skjebnevalget

Onsdag kveld skal det avgjøres. Skal Oslos studenthus forbli på Chateau Neuf på Majorstua, eller skal det flytte? Student-Oslo står overfor de siste tiårenes kanskje viktigste avgjørelse.

Spørsmålet har blitt stilt i over 40 år, helt siden Det Norske Studentersamfund flyttet inn i lokalene i 1973. Selv da var studentene misfornøyd med Chateau Neuf. «Fullstendig utilgivelig», kalte tidligere DNS-formann Jørgen Gunnerud (1973) bygget. «Vi ble himmelfalne over hvor låst og voldsomt det var», sa formann Lars Alldén (1969). Og forholdene har ikke blitt noe bedre med tiden.

Hovedstyret frykter at det ikke er mulig å gjøre St. Olavs gate 32 om til et fullverdig studenthus. Men hvorfor haster det så mye å skrote utredningsarbeidet? La flyttekomiteen ferdiggjøre arbeidet sitt før vi bestemmer oss. Kun da vil vi ha muligheten til å ta et informert valg.

Det har vært knapt med informasjon om alternativene i forkant av det svært viktige valget. Den siste tiden har også vært preget av flere misforståelser. Radio Nova, for eksempel, oppfordrer sine medlemmer til å stemme for å avlyse flytteplanene, basert på helt gal informasjon.

Det finnes selvfølgelig grunner til å bli. Det er et salig herk å flytte, DNS har hatt ett godt år økonomisk og det vil i fremtiden bli bygget noen studentboliger på Nedre Blindern. I tillegg så har Chateau Neuf god plass til foreninger.

Men det kan virke som om DNS har glemt den viktigste funksjonen til et studenthus. Nemlig å samle studentene. Der har Chateau Neuf mislyktes katastrofalt i lang, lang tid. Verken dagens bygg eller beliggenhet frister dagens studenter. Et nytt studenthus i sentrum har derimot et stort potensiale til å samle store mengder studenter på tvers av Oslos læresteder.

Det er viktig å huske at studenthuset skal ikke bare være en grisebinge for foreningspampene, men et lokale for hele Student-Oslo. DNS må slutte å forveksle internkultur med studentkultur.

Alle studenter ved læresteder i Oslo og Akershus har rett til å stemme ved valget. Sted: Storsalen på Chateau Neuf. Tid: Onsdag 1. mars, 18:13. Godt valg!

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Joakim Stene Preston**
j.s.preston@universitas.no 22 85 33 36
Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69
Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**
Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**
Epost: **universitas@universitas.no**
Web: **www.universitas.no**

Det juridiske studiemiljøet har blitt solgt til rike advokatfirmaer. På tide å heve kjøpskontrakten.

Smakløse tapasjurister

kommentar

Vebjørn Wold, journalist i Universitas

Det store flertallet av studentene ender nemlig et helt annet sted enn på disse advokatkontorene. Juristforbundets kandidatundersøkelse i 2014 viste at bare 43 prosent av nyutdannede jurister havner i privat sektor. Kun en brøkdel av disse ender hos Oslos store advokatfirmaer. Ressurssterke, men helt marginale aktører, forvrenger altså inntrykket av hva som er viktig og relevant under studiet.

Mens universitetets humaniora- og statsvitenskapsstudenter har en oase for seg selv på Blindern, befinner jusstudentene seg i sentrum, med næringsliv på alle kanter. Det merkes. De tunge advokatfirmaene – Wikborg og Rein, Wiersholm, BÅHR, Arntzen de Besche – gjennomsyrrer jusstudentenes hverdag. De sponser alle studentforeninger, og inviterer til sine lekre lokaler på Tjuvholmen, hvor det serveres mikrobrygg og sushi til eksamensrettede forelesninger. På Frokostkjelleren, jusstudentenes tilholdssted, kjøper du ikke en GT, men en «Wiersholm».

«På Frokostkjelleren, jusstudentenes tilholdssted, kjøper du ikke en GT, men en «Wiersholm»

Advokatfirmaenes dominans er dermed med på å underbygge et beryktet og unødig karakterpress. Firmaene stresser opp studentmassen, slik at de selv får et stort marked å plukke de beste fra. Som Cato Schøitz påpekte til Universitas i 2015: kun B-snitt eller bedre dersom du som nyutdannet skal bli fullmektig hos Schøidt. 18 prosent av studentene har B-snitt eller bedre – de fleste har ikke sjans.

Alle forstår at advokatfirmaenes raushet ikke kommer av god vilje. De driver reklame, og reklame virker. Selv om undersøkelser indikerer at de ikke utkonkurrerer bærende institusjoner som politiet og utenriksdepartementet i attraktivitet, er det næringslivets propaganda som lærer studentene hva det vil si å være jurist. Det man investerer i, eier man en del av. Studenter er intet unntak.

Arkivaren

Historiske skråblikk, av og på (Mads) Randen

Studenter med barn er uansvarlige, dessverre

«I det herrens år 1968 var ikke Norge preget av å ligge i jantelovens svette hånd. Det var lov til å mene. Slik som Svein Haglund. Han raser mot at SiO ville heve semesteravgiften for å øke barnehagetilbudet. «Det er uansvarlig av studenter å sette barn til verden. Tidlig adskillelse mellom mor og barn kan få farlige konsekvenser», skriver Haglund. Kort oppsummert mente Haglund at han visste best hvordan ta vare på barn, og mødre burde nektes å bruke barnehage. For et år 1968 var.

Universitas nr.4, 1968

Arkivaren skåner ingen, Bernt Hagtvet

«Professor emeritus i statsvitenskap, Bernt Hagtvet, har boikottet Universitas siden avisa i 2012 anmeldte forelesningen hans i STV 1530, «Folkemord og politisk masseveld i det 20. århundre». Den gang beskrev han anmeldelsen slik: «Det er noe av det mest infantile ordgyteri jeg har lest på lenge» og kalte det hele for «Hjernerød skvalder». I 1981 hadde imidlertid pipa en annen lyd. Da oppfordret Hagtvet ny-nazister til å holde innlegg på Studentersamfundet. «Ja, røyk den brune pesten ut, få det frem og punktér deres synspunkter», sa Hagtvet. Arkivaren håper han ikke har feilsisert Hagtvet denne gangen og dermed må kjenne på vreden.

Universitas nr.5, 17.mars 1981

ILLUSTRASJON: SIMEN AUGUST ASKELAND

Slik drypper pengenes innflytelse over i selve faget. Firmaenes kjerneområde – kontraktsrettslig problemløsning – står høyt i kurs hos studentene. Det er dette som er relevant, hviskes det under forelesningene. Teorispørsmål er ut, presisjonslesing og konkret oppgaveløsning er inn. Man lager juridiske håndverkere, perfekte advokater. Svært gunstig for advokatfirmaene, neppe gunstig for dybden og bredden i faget.

Det er ingen ønskesituasjon at neste generasjon A- og B-jurister er eksperter på å vinne saker for en arbeidsgiver, men ikke tenker en eneste kritisk tanke om sammenhengen mellom jussen og samfunnet den regulerer. Juristers retts-

oppfatning betyr faktisk noe for hva slags rettsstat vi får.

Hvert år er det for eksempel utallige studenter som urettmessig taper penger fordi de mangler ressurser til å tviste mot utleieselskaper med skarpe advokater på innerlomma. Slik skal det ikke være. Formålet med juss er å hindre at makt, herunder økonomisk makt, automatisk gir rett. Dette lar seg ikke gjøre hvis jurister ser seg selv som leiesoldater.

Vi står som kjent også overfor en klimakrise, som skal løses ved hjelp av lover og regler. Men slike høytstående problemer er visstnok irrelevante for arbeidslivet og ek-

samen, og klimasaken byr heller ikke studentene inn med hvitvin og tapas.

Så kjære jusstudent, det er altså ingen lov som tvinger deg til å velge faglig fordypning og karriere etter samvit-tigheten, men vit at din blindhet bidrar til å utslette all relevans og legitimitet fra ditt eget fag. For å hjelpe deg å forstå dette, bør studentforeningene slutte å tilbe rike advokatfirmaer som høye beskyttere. Ledelsen på fakultetet må dessuten insistere på at teori og kritisk refleksjon er viktig. Slik at du ikke blir en tapas-jurist. Vi trenger ikke flere av dem.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Adrian Nielsen

Westervirtuell: Westerdals-studentene Thomas Jacobsen, Herman Johannessen og Frederic Stangervåg holder på med et VR-prosjekt for DNB. De utforsker å lage en løsning hvor folk kan «gå på visning» i andre byer ved hjelp av virtual reality.

UNIVERSITAS

Tips oss

**tips@
universitas.no**

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: [@universitas_no](https://twitter.com/universitas_no)

instagram: [universitas_offisiell](https://www.instagram.com/universitas_offisiell)

For oppdaterte studentnyheter.

nyhetsleder: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

NYHET

Vil innføre skolepenger

SNART VALG: I programforslaget for 2017 foreslår Senterpartiet å innføre skolepenger for utenlandsstudenter. Senterpartiet har regnet ut at utenlandsstudenter koster Norge 5 milliarder kroner i året, men flere av fylkeslagene går nå imot forslaget om skolepenger. Under landsmøtet til Senterpartiet i slutten av mars, må partiet ta stilling til

om forslaget om skolepenger for utenlandsstudenter skal bli med i partiprogrammet eller ikke. Senterungdommen er imot forslaget som programkomiteen har foreslått, og internasjonal leder Syver Zachariassen sier til Khrono at skolepenger for utenlandsstudenter er av de prioriterte sakene til Senterungdommen på landsmøtet.

Full forvirring før

For bare to år siden la Det Norske Studenter-samfund (DNS) planer om å flytte fra Chateau Neuf. Nå gjør de hel-omvending og vil bli i betongkolossen.

Chateau Neuf

tekst Markus Slettholm og Torgeir Mortensen
foto Adrian Nielsen, Sara Nordby

I 1973 flyttet DNS inn på Chateau Neuf etter en omflakkende tilværelse siden grunnleggelsen i 1813. De siste årene har viljen til å finne et nytt sted vært stor, og mange trodde saken skulle få en endelig utgang da en huskomité ble ned-satt i 2014 for å utrede mulighetene for et nytt lokale.

Forrige uke innkalte derimot DNS-hovedstyret til medlemsmøte der de innstiller å skrote flytteplanene. Det kan bety kroken på døra for drømmen om et nytt studenthus. Per i dag leier DNS Chateau Neuf av UiO, som også har ansvaret for driften av bygget.

Uenig med egen komité

DNS-formann Trygve Haaland mener løsningen huskomiteen presenterer ikke nødvendigvis er bedre enn Chateau Neuf.

– Det skjer mange spennende ting i området rundt Chateau Neuf nå, og det vil komme mange nye studentboliger i området. Samtidig ligger vi på Majorstua, så det er ikke vanskelig for studenter ved andre læresteder å komme seg til oss, sier Haaland.

Huskomiteen har lagt ned mye arbeid i planene med å flytte til St. Olavsgate 32 på Tullinløkka, men studentlederen mener situasjonen har endret seg såpass at det beste alternativet nå er å bli i betongkolossen på Majorstua. Fornebubanen skal etter planen være klar i 2021, deretter kommer lokket over t-banen, som kan føre til et yrende liv i området rundt det nåværende studentersamfunnet.

– Hvorfor skjer dette nå? Hvorfor kan det ikke vente til huskomiteen er ferdig med sitt arbeid?

– Vi har brukt høsten til å se på bygget i St. Olav gate 32 og hvordan det passer som et nytt studenthus. Vi har konkludert med at det ikke kan tilpasses kulturhusdrift, slik vi ønsker. Bygget viser seg å være fredet på både innsiden og ut-siden. Da er det bedre å avslutte prosjektet nå og heller fokusere på Chateau Neuf, sier Haaland.

Fredet

– Har dere sett på muligheten om å få dispensasjon fra fredningen?

– Man kan jo prøve, men formålet med fredningen er jo å bevare. Grunnen til at vi trodde det skulle være mulig å gjøre store inngrep i bygget var at SiO Helse slo ned flere vegger i 2012 da de flyttet inn i samme bygg. Men fredningen kom først i 2014, og da går det ikke lenger an å gjøre noe. Bortimot alt, med unntak av møblene, er fredet. Vi kan flytte stoler, men ikke vegger, sier han og legger til:

– Jeg tror studentene forstår at vi ikke vil flytte til et kontorbygg.

– Haster det å avklare situasjonen?

– Det er sunnest for organisasjonen som helhet at vi ikke har en dvelende usikkerhet hengende over oss, sier Haaland.

DNS-lederen anerkjenner at prosessen ikke har vært så knirkefri som den kanskje burde vært, men legger noe av skylden på huskomiteen. Han forteller at komiteen først ikke svarte på en møteinnkalling, og at det gjorde at man fikk dårlig tid å informere medlemmene før møtet.

– Veldig surt

Huskomitéleder Thomas Evensen synes det er leit at DNS nå jobber mot å avslutte deres arbeid prematurt.

– Dette er selvsagt opp til DNS å avgjøre, men vi synes det er rart at de tar saken opp til votering før vi har fullført arbeidet, sier han og legger til:

– Det er veldig surt. Vi håper å fortsette arbeidet.

Samtidig understreker han at det ikke er huskomiteens oppgave å mene noe om de politiske pro-

sessene, men at det er overraskende at DNS vil bli på Chateau Neuf.

– Både Statsbygg og riksantikvaren har vurdert konseptskissen vår og anbefalt at bygget benyttes som studenthus i regi av DNS. Selv om bygget er fredet, har SiO allerede klart å legge helsetjenester dit. Det viser at det går an å bruke bygget på mange måter, sier Evensen.

Verken huskomiteen eller DNS er byggingeniører, understreker Evensen, og har derfor ikke den nødvendige kompetansen til å uttale seg om bruksmulighetene i det nye bygget.

– De med kompetanse har vurdert de foreløpige skissene dithen at det er realistisk å gå videre med dem. Da er det rart at man skal stoppe prosessen før den er ferdig.

universitas@universitas.no

Chateau Neuf gjennom 64 år

- 1953: Daværende DNS-leder Jan P. Syse nedsetter en huskomité for å planlegge et studenthus i Oslo.
- 1960: Det bestemmes at det skal bygges på tomten i Slemdalsveien på Majorstua.
- 1963: Tidligere stortingspresident C.J. Hambro legger grunnsteinen til Chateau Neuf.
- 1970: Bygget blir ferdigstilt.
- 1973: DNS flytter inn i det nye bygget.
- 1998: DNS selger Chateau Neuf til UiO.
- 2006: Omfattende oppussing til 2,5 millioner vedtas.
- 2008: Thalia Teater flytter ut. Studentersamfundet disponerer nå hele bygningen.
- 2014: En komité nedsettes for å se etter alternative lokaler for foreningen.
- 2015: Generalforsamlingen vedtar at DNS ønsker å finne nye lokaler.
- 2016: Huskomiteen nedsettes for å jobbe langsiktig med flytteprosjektet.
- 2017: DNS' hovedstyre foreslår å skrote flytteplanene for huskomiteen har ferdiggjort sitt arbeid.

Kilde: Det Norske Studentersamfund

«Det er rart at de tar saken opp til votering før vi har fullført arbeidet»

Thomas Evensen, leder i huskomiteen

Vil fortsette: – Det er DNS som styrer det hele. Vi vil bare fortsette prosessen med å finne et nytt

Sæbø stiller til valg

COMEBACK? I overkant av tre uker etter at Studentparlamentet stemte for mistillitsforslaget mot William Sæbø, stiller han nå til valg som fag- og forskningspolitisk ansvarlig i arbeidsutvalget i Norsk studentorganisasjon. Mistillitsforslaget mot Sæbø handlet om samarbeidsproblemet, og mer enn

to tredjedeler stemte for mistilliten. «Parlamentet klarte å fjerne meg fra vervet, men engasjementet mitt klarte de ikke å ta fra meg», skriver Sæbø på sin egen blogg og trekker frem flere høydepunkter fra sin tid i NSO. Sæbø er så langt den eneste som har meldt seg som kandidat til vervet, som har frist fredag 3. mars.

Arkivfoto: Hanne Marie Lenth Solbo

Foreslår flytting til Lillestrøm

FLYTTEPLANER: Rektor ved HiOA, Curt Rice, nedsatte i fjor høst en arbeidsgruppe for å komme med forslag til hvilke utdanninger, miljøer og administrative funksjoner som burde lokaliseres på Lillestrøm. En rapport presenterer nå tre alternativer, hvor det blant annet foreslås å flytte hele Fakultet for teknologi, kunst og design. I tillegg til at arbeidsgruppen

vil flytte deler av administrasjonen til Lillestrøm. I tillegg til alternativet arbeidsgruppen kaller «innovasjonsteknologi», legges det også frem alternativer om å flytte diverse helseutdanninger eller samfunnsfaglige utdanninger til Lillestrøm. Forslagene fra arbeidsgruppen er nå sendt ut på høring med 21. mars, og skal gjøre vedtak 15. juni, skriver Khrono.

ør skjebnevalgget

lokale for Studentersamfundet, sier Thomas Evensen, leder i huskomiteen.

Nåtiden: Chateau Neuf og Det Norske Studentersamfund holder i dag til i Slemdalsveien 15 på Majorstua.

Fremtiden? Dette bygget i St. Olavs gate 32, like ved slottet, huser i dag deler av SiOs helsetjeneste.

ARKIVFOTO: ESKIL WIE

Den Gyldne Gris

- Hans Majestet Den Gyldne Gris er maskoten for det Det Norske Studentersamfund (DNS), og den høyeste beskytter og symbol for DNS.
- Den var opprinnelig en sparegris som ble gitt i gave fra Studentforeningen i København, da DNS samlet inn penger for å bygge et eget velferdshus for studentene. I 1867 kom en ny versjon, tegnet av Brynjulf Bergslien, og skåret ut i tre.
- H.M. Den Gyldne Gris veier cirka fem kilo, forgyllt og lever sine glade dager i et hvelv i Norges Bank. Den blir tatt frem ved forskjellige anledninger, blant annet under 200-årsjubileet i 2013.
- Hans Majestet Grisens orden ble opprettet i 1859 og deles ut hvert fjerde år under en grisefest. Sist gang var den 20. grisefest i oktober 2013. Kjente mottakere inkluderer Tor Erling Staff, Trine Skei Grande, Arnulf Øverland, Sigurd Hoel, Inge Lønning, Gro Harlem Brundtland og Harald Eia.
- Navnet Chateau Neuf spiller på den historiske betydningen av Den Gyldne Gris. Direkte oversatt «det nye slott», men egentlig betyr det «grisens slott».

Mobiliserer medlemmer

Radio Nova mener ting har blitt bedre de siste årene.

Den siste uken har det hersket full forvirring etter at DNS ikke lenger vil jobbe mot nye lokaler. Torsdag i forrige uke sendte ledelsen i Radio Nova, som er blant de største foreningene med lokaler på Chateau Neuf, en e-post til sine medlemmer der de oppfordrer alle til å møte opp og stemme for å bli på Majorstua. Dette begrunner de blant annet med at så lenge huskomiteens arbeid fortsetter, får de ikke midler til å vedlikeholde lokalene sine av universitetet.

Daglig leder i Radio Nova, Eirik Thorsen, ser helst at de forblir på Chateau Neuf.

– Vi er enige med DNS om at det er bedre å legge til rette for videre drift av Chateau Neuf. Vårt forhold har blitt bedre og bedre de siste årene, sier han.

Radio Nova har i lengre tid slitt med et defekt air-condition-anlegg. De har også en vask på doen som ikke fungerer.

Thorsen sier at UiO har manglende insentiver til å vedlikeholde et bygg som man kanskje skal ut av snart uansett. Da er det bedre å avklare situasjonen nå, mener han. For Radio Nova er det viktig at de kan fortsette driften sin som før og Thorsen mener dette blir vanskelig om man flytter til St. Olavsgate 32.

– Det viktigste for oss er at vilkårene blir de samme der nede som på Chateau Neuf. I fjor leverte jeg en rapport til huskomiteen om at vi kommer til å sette ned foten om ikke alt ligger til rette for Radio Nova i en flytteprosess, sier han og legger til:

– Vi prøver å mobilisere medlemmene våre i morgen, lytte på det som blir sagt og stemme deretter.

Åke Appelqvist er drifts- og vedlikeholdsdirektør i UiOs eiendomsavdeling. Han avviser påstanden om at de ikke vedlikeholder bygget, slik Radio Nova hevder i sin interne e-post.

– Eiendomsavdelingen drifter og vedlikeholder Chateau Neuf for å opprettholde bygningens funksjonalitet og sikre at lovpålagte HMS-krav er ivare tatt, sier Appelqvist.

Vasken på doen vil selvsagt bli reparert, sier han, og legger til at de ble gjort oppmerksom på den i går via en gul lapp på døra.

– Er det lite vits å investere i Chateau Neuf så lenge situasjonen er uavklart?

– Å reparere en vask er ikke en oppgradering, men en del av daglig drift og vedlikehold.

Kritisk: Jussprofessor Kåre Lilleholt er sjokkert over hvordan SiO Bolig drifter depositumskontoen sin.

– SiO bryter loven

Selv med en særskilt paragraf og egen forskrift i loven på sin side har ikke SiO bolig dekning for å drifte depositumskontoen sin slik de gjør, hevder ekspert til Universitas.

Depositum

tekst Henrik Giæver og Mattis Vaaland
foto Sara Nordby

– Det er underlige greier, det er feil alt sammen. Det er helt utrolig, utbryter ekspert i formuerett og jussprofessor ved Universitetet i Oslo, Kåre Lilleholt.

Universitas har den siste tiden vært i kontakt med flere studenter som føler deg dårlig behandlet i møte med depositumsprosedyrene til SiO bolig.

Korte klagefrister og merkelige gebyrer er blant tingene som går igjen.

Men ifølge jussprofessor Lille-

holt har ikke studentene bare blitt dårlig behandlet, studentsamskipnadens depositumspraksis bryter loven på flere punkter:

1. For kort klagefrist på depositumsgebyr
2. At SiO krever inn penger fra depositumet selv, ikke gjennom banken
3. At SiO sitter med tilgang til studentenes depositum

– Tramper på leieboere

I forrige uke skrev Universitas om Kathinka H. Wang som ble trukket 900 kroner fra depositumet fordi hun leverte nøklene til boligen sin 20 minutter for sent. Kathinka fikk ingen advarsel om at dette ville trekkes fra depositumet, og klagefristen hun fikk oppgitt var på åtte dager.

Dette er lovstridig, ifølge Lilleholt.

Husleieloven slår nemlig fast at dersom utleier krever penger utbetalt fra depositum må de først sende en begjæring til banken, deretter skal banken videresende kravet til leietaker som får fem uker på å motsi seg kravet.

Denne prosessen har SiO imid-

lertid valgt å se bort ifra.

– Vi sender en faktura for det vi mener at leietaker skylder, leietaker kan etter det velge å betale fakturaen eller å få beløpet trukket fra depositum. Klagefristen løper fra den ovenfornevnte fakturaen sendes og ender åtte dager etter at sluttavregningen kommer, forklarer direktør i SiO bolig, Trond Bakke. Banken brukes altså ikke som mellomledd når SiO krever erstatning fra depositum.

Gjemmer seg

– Depositumsprosedyrene forholder seg til forskriften og paragrafen om studentsamskipnaders leieforhold, sier Bakke, som hevder at SiO har hjemmel til dette i en særskilt paragraf og forskrift som trådte i kraft i 2009.

Paragrafen og forskriften gir blant annet studentsamskipnader rett til å operere med én felles depositumskonto for alle sine lei-

etakere. Dette gjør at alle depositumspenger som blir betalt til SiO havner i samme konto.

«Dette er ikke er i samsvar med husleieloven i det hele tatt»

Kåre Lilleholt, jussprofessor ved UiO

rett til å unnlate å følge de samme prosedyrene som andre utleiere når de krever penger fra depositum.

– Den forskriften som kan være aktuell sier ikke noe om dette. Det er en veldig kort forskrift som ikke åpner for at SiO kan ha egne avtaler med banken som ikke leietakerne er med på.

SiO sitter med kontroll

Grunnen til at SiO har mulighet til å omgå banken som mellomledd når de krever penger fra depositum er at de sitter med tilgang til midlene i depositumskontoen. En vanlig depositumskonto skal være

sperret for både utleier og leietaker.

Slik er det ikke hos SiO. Ifølge SiO-direktør Bakke har samskipnaden tilgang på midlene stikk i strid med det loven sier.

– Depositumspengene som blir innbetalt til oss ligger på en depositumskonto. Vi har tilgang på midlene, men har rutiner som forsikrer at disse midlene ikke brukes i den ordinære driftsøkonomien.

Jussprofessor Lilleholt stiller seg undrende til hvordan SiO har fått til dette.

– Hvis dette er en depositumskonto skal de ikke ha tilgang på midlene. Det er ikke depositum når man har tilgang. Det virker nesten som om det er SiOs egen konto, sier Lilleholt.

Etter å ha gjennomgått alle momentene i saken er Lilleholts dom veldig tydelig.

– Dette er ikke er i samsvar med husleieloven i det hele tatt, fastslår jussprofessoren.

Trond Bakke vil ikke kommentere jussprofessorens vurderinger, men sier de har juridiske rådgivere som har gått for ordningen.

Vil gjenoppta banesaken

SiO og Velferdstinget var i ferd med å feie Oslostudentenes Idrettsklubb (OSI) ut over side- linjen. Nå kan klubbens treningsbane bli reddet på målstreken.

Studentvelferd

tekst Gard Oterholm og Emilie Gamst
foto Sara Nordby

I 2015 foreslo Studentsamskipna- den i Oslo (SiO) å bygge 500 stu- dentboliger på kunstgressbanen ved siden av Domus Athletica. At Velferdstinget har stilt seg bak forslaget har skapt sterke reak- sjoner i Oslostudentenes Idretts- klubb (OSI).

Hashem Jafari i Velferdstinget vil nå ta opp saken på nytt. Det ble tatt opp på et møte mandag, men ifølge Ja- fari var det enig- het om at man trengte mer tid. Dermed vil det bli diskutert på neste møte.

– Det virker som om SiO-ledelsen er blitt bo- ligsyke. De lytter ikke til studenter og det er ikke sunt for studentde- mokratiet, sier Jafari.

Jafari mener at SiO-ledelsen har gitt feilinformasjon og mani- pulerte studentrepresentantene.

– SiO ga feil informasjon om antallet studenter som brukte banen og hvor mye den ble brukt. For det andre har de manipulert studentrepresentantene med feil- informasjon og fått gjennomslag. Daværende arbeidsutvalg stod ved SiO-ledelsen og ikke studentene, sier Jafari.

Rivende uenige

Leder i Velferdstinget, Alexander Gjøsæter, er svært uenig med Jafari.

– Hashem Jafari sine påstan- der om dårlig saksbehandling er for meg ukjent. Jeg satt i møtet der vedtaket ble fattet og kjenner meg ikke igjen i Jafaris beskrivelse av saksbehandlingen og debatten.

Gjøsæter sier at han heller ikke er kjent med noen feil informa- sjon SiO har kommet med, og et- terspør en kilde fra Jafari. Også Styreleder i SiO Gabrielle Legrand Gjerdset stemmer i.

– Vi prioriterer studentvelfer- den blant annet gjennom et bredt helsetilbud og gjennom trygge boliger. SiO har tett dialog med studentenes demokratiske organ Velferdstinget. Jeg kjenner meg

ikke igjen i påstandene til Jafari, sier hun.

Savner utregning

Tidligere nestleder og mangeårig medlem av Velferdstinget, Svein Tømmerdal, er skeptisk til proses- sen som ledet til beslutningen om å velge bolig foran fotballbane.

– Hovedpoenget mitt er at det aldri har blitt lagt frem noen form for regnestykke på denne saken. Det har bare blitt påstått at det er verdt det, men det er mulig at det slett ikke er så mye å spare. Det er alvorlige mangler i saksfremleg- get og hensynet bak beslutningen, sier han, sier han.

Tømmerdal vil at SiO offentlig- gjør beregningene de har gjort på om det er lønnsomt med flyttin- gen. Han er også kritisk til at de ikke har blitt lagt frem fra før av. Disse beregningene viser det seg nå at SiO ikke har gjennomført.

– Inntil man har de tallene, som det er kritikkverdig at man ikke har, kan man ikke si noe om det er dette man burde gjøre.

I tillegg understreker Tømmerdal viktigheten av fotballbanen

som et tiltak for både fysisk og psykisk helse.

Regnet ikke på det

Gjøsæter forklarer hvorfor de ikke etterspurte regnestykket Tøm- merdal trekker frem.

– Velferdstinget etterspurte ikke et slikt regnestykke. Velferds- tinget tok en beslutning om å støtte SiOs utbygging i Trimveien basert på det prinsipielle grunn- laget. Vi mente at det grunnleg- gende behovet et individ har for seng å sove i, et tak over hodet og trygge økonomiske rammer rundt livet, var det viktigste å prioritere for samskipnaden, sier han.

Gjerdset sier at byggekostnade- ne ville vært relativt like uavhen- gig av hvor i byen boligprosjektet blir. SiO har ikke regnet på tallene som Tømmerdal etterspør.

– Byggekostnaden per student- bolig vil være ganske lik uavhen- gig av hvor i byen vi bygger gitt at prosjektet er av samme stør- relsesorden. Kostnadsforskjellen i prosjektene utgjøres i hovedsak av tomtekostnaden, og i Oslo er denne jevnt over høy.

Hun understreker at saken fortsatt bare er i en utrednings- fase, og mener at å bygge boliger i Trimveien er et tiltak som kan ha stor positiv effekt på studenters boligproblem.

universitas@universitas.no

Comeback: Flere, inkludert studentpolitikere Hashem Jafari og Svein Tømmerdal, mener at banesaken bør tas opp igjen på grunn av dårlig saksbehandling.

Vennskapelig lederstrid

Statsvitenskapstudent Ingvild Stensrud og teologistudent Jens Læg Reid stiller som lederkandidater til Studentparlamentet.

Toppkamp

tekst Maria Kjos Fonn
foto Dorthe Karlsen

Før studentparlamentsvalget i april har allerede to kandidater meldt sitt kandidatur.

Ingvild Stensrud er studie- og læringsansvarlig og likestillingsansvarlig ved Studentparlamentet. Hun har vært politisk engasjert i AUF siden tenårene.

– Det sosiale tiltrekker meg ved politikken, i tillegg til det strategiske, det å få gjennomslag for saker, forteller hun.

Jens Læg Reid er representant for Grønn liste i Studentparlamentet, og har erfaring med forsonings- og solidaritetsarbeid. Han understreker at det er naturlig for ham å stille som leder.

– Jeg har drevet lederkurs for ungdom, vært faddersjef, sittet i studentutvalg, jobbet som studentambassadør, to perioder i miljøkomiteen til Studentparlamentet og en periode som representant i Studentparlamentet. Den erfaringen vil jeg ta med meg.

Ny leder og rektorvalg

– Dette er et spennende år å stille til leder, med nytt rektorat og stortingsvalg, sier Læg Reid.

– Begge rektorkandidatene er veldig gode. Grønn liste har tatt kontakt med dem for å jobbe for miljøaksen. Vi ønsker ikke å gå til krig mot de ansatte, men jobbe med dem.

Begge har visjoner for miljøet på Blindern, både faglig og på campus.

– Foreningene trenger et løft, økonomisk og organisatorisk. Vi vil kjempe hardere for et godt veiledningstilbud for alle studenter og vi ønsker å legge til rette for studenter som vil ha kontakt med en arbeidsgiver gjennom internship eller deltidsjobb, sier Læg Reid.

Stensrud er på sin side opptatt av å heve kvaliteten på undervisningen. De siste månedene har Universitas satt søkelys på både automatiske begrunnelser og kvaliteten på tilbakemeldingene fra sensorer. Dette er områder Stensrud vil satse på.

– Vi trenger mer variert undervisning, med dybdelære, diskusjoner og gruppeoppgaver. Studentene trenger gode tilbakemeldinger og vurderinger, og vi vil følge opp dette med automatisk begrunnelse på eksamen.

Spøkelsesby

I tillegg til det faglige er begge opptatt av miljøet på campus, og av et levende miljø på Blindern.

Kampklar: Ingvild Stensrud er klar for valgkamp. Det er imidlertid lite som tyder på at det vil bli en vår preget av de store konfliktene.

– Etter klokka 16 er Blindern en spøkelsesby, vi må legge til rette for at det er ting som skjer. Studentpubene og foreningene bør få godt spillerom her og UiO må stille sine lokaler til disposisjon til ting som treffer studentene. I tillegg ønsker vi døgnåpne lesesaler. Mange kan nok tenke seg å legge opp studiehverdagen som det passer dem, sier han.

Stensrud er enig i at studentene må ha gode arbeidslokaler og studentområder.

– Oppussingen på Humanistisk Fakultet har vært forbilledlig, men andre har må jobbe i veldig gamle lokaler. Det er viktig at studentene blir prioritert når UiO planlegger oppussingsprosjekter, mener hun.

God stemning

I fjor var lederstriden preget av personlige konflikter og intriger. Men i år forteller begge kandidatene om god stemning dem imellom.

– Jens er en veldig bra fyr. Beg-

ge stiller til leder, enkelt og greit. Det er opp til studentparlamentet å velge, vi bestemmer ikke, sier Stensrud.

Med interesse for forsoningsarbeid i krigskonflikt, frykter heller ikke Læg Reid intriger med motkandidaten:

– Jeg har ikke for vane å ha intriger med noen, og vil ikke starte med det nå.

universitas@universitas.no

SOSIALDEMOKRATENE BLIR A-LISTA:

– Håper på en boost!

Sosialdemokratene skifter navn for å tekkes velgerne. Men rundt om på Blindern møtes det nye navnet med skuldertrekk.

Studentpolitikk

tekst Vebjørn Wold
foto Dorthe Karlsen

– Skål!

Det klirrer i sjampanjeglass på Villa Eika. Blide studentpolitikere, tilsynelatende sultne på både kake og valgkamp, tripper spent rundt. Den fjerde største studentlista ved studentparlamentet UiO, Sosialdemokratene, heter heretter Arbeiderbevegelsens Studentliste (A-lista). Det skal feires.

Håper på en «boost»

Nestleder Vetle Westlie holder en engasjert velkomsttale, og møtes med varm applaus fra et tyvetalls fremmøtte. Hans hovedbudskap er at navnet forsterker tilslutnin-

gen til listas kjerneverdier.

– Arbeiderbevegelsens verdier har alltid vært sosialdemokratiets verdier: Fellesskap, solidaritet og likhet.

Listas nye leder, Marius Hille-rud, forteller imidlertid at navneendringen har en strategisk side – det er en måte å tydeliggjøre båndene til Arbeiderpartiet og AUF.

– Vi ser at Arbeiderpartiet får solid oppslutning blant studenter gang etter gang, mens vår oppslutning i studentvalg har vært relativt laber sammenliknet med dette.

Listas sekretær Jonas Virtanen stemmer i.

– Vi håper dette gir oss en boost inn mot valget!

Universitas utsendte tar høflig i mot et kakestykke, men finner det best å unnsnippe når listelederen tar frem cavaflasken og varsler listefyll.

Vanskelig publikum

Behovet for en «boost» kan neppe betviles. Mens meningsmålinger viser at Arbeiderpartiet er norske studenters soleklare førstevalg, fikk sosialdemokratene ved forrige studentvalg kun fjerde mest oppslutning, med omlag 10 prosent.

Kakefest: Sekretær Jonas Virtanen skjærer seg et stykke kake, og håper på mer å feire etter Studentparlamentsvalget som starter 18.april.

Velgermassen på UiO er imidlertid notorisk vanskelig å nå ut til. Valgdeltakelsen forrige valg var rundt 17 prosent.

Det er da ikke så overraskende at en uhøytidelig rundspørring på Blindern indikerer labert engasjement i hva lista heter. Selv i en lunsjforsamling hvor seks av åtte stemte ved forrige valg, legges det

lite i navnebyttet.

– Arbeiderbevegelsens studentliste høres jo litt selvmotsigende ut, sier Simon Brant, som studerer statistikk. Men han avfeier at han kunne latt det påvirke sin stemme.

– Det fremhever linken til Arbeiderpartiet, uten at det påvirker meg særlig, skyter studiekamerat

Martin Tveten inn.

– Hvis dere ikke visste noe om partiet, ville dere helst stemt på A-lista eller på Sosialdemokratene?

Det blir stille rundt bordet.

– Kanskje det hjelper at de nå blir øverst alfabetisk, flirer Brant.

Studentparlamentsvalget starter 18. april.

universitas@universitas.no

Nødvendig med matpakke: Ole Kristian Bratseth (til venstre) og Leif Peder Oma reagerer på kvaliteten i kantinen. –Noen dager er maten bare en ubestemmelig gugge, sier Ole Kristian Bratseth. Det kan virke som om tirsdag 28.februar var slik dag (se innfelt bilde).

RASER MOT KANTINEKVALITETEN PÅ MF:

Vurderer å kaste ut SiO-kantinen

Studenter, ledelsen og studieleder mener kvaliteten på kantinen ved Det teologiske Menighetsfakultet (MF) har stupt de siste årene. Nå krever de endring.

Kantinekritikk

tekst Mads Randen
foto Sara Nordby

I kantinen på MF sitter de to teologi-studentene Ole Kristian Bratseth og Leif Peder Oma. Bratseth har en tom matboks foran seg. Ingen har kjøpt mat fra kantinen.

– Mange av oss som har gått her lenge er enige om at kvaliteten har sunket drastisk de siste årene. De nye studentene lever i uvitenhet om hva som en gang var, da vi levde i det lovede land.

Jeg må si jeg synes synd på de, sier Ole Kristian Bratseth, som studerer teologi på sjette året.

Han forteller at siden han startet har utvalget blitt dårligere, åpningstidene har blitt kortere, og kvaliteten på maten har blitt veldig variabel. Leif Peder Oma er enig.

– Det aller verste er pastaretene. Pastaen er helt hard, og jeg tar meg i å lure på om det er gummi, sier han.

– SiO skyver studentene foran seg

Begge guttene reagere kraftig på åpningstidene på kantinen.

– Jeg har ennå ikke dratt kortet i kantinen siden jeg startet for over et halvt år siden. Kantinen er altfor dyr, og det er sjelden noen attraktive retter. Hva er viten med en kantine som åpner ti og stenger kvart over to? Jeg får hverken spist frokost eller middag her, sier Oma og legger til:

– En gang så jeg en fyr som måtte betale 26 kroner for tre

brødsiver. Det er jo helt sykt.

Vurderer oppsigelse

Leder for studentrådet, Fam Karine Heer Aas, og direktør ved MF, Beate Pettersen, er helt enig i at kantinen har forringet seg de siste årene.

– Det er urettferdig at studentene på MF får et dårligere tilbud enn andre studenter. MF er ikke sted studentene oppholder seg utover ettermiddagen, blant annet på grunn av kantineordningen. Dette fører til en ond spiral der SiO ikke tjener penger, sier Pettersen

Har dere vurdert å si opp SiO?

– Det har vært oppe til diskusjon å si opp SiO, men det er siste utvei. Vi føler en lojalitet til SiO. De er viktige for studentvelferden.

Ønsker lengre åpningstid

Fam Aas forteller at hun føler at SiO ikke tar kritikken på alvor.

– Når vi har møter med SiO,

legger de skylden over på oss og sier at det studentene som ikke bruker kantinen nok. Det er imidlertid vanskelig å støtte kantinen med kvaliteten som er nå. Vi betaler semesteravgift og burde få det samme tilbudet som andre studenter.

Hva må SiO gjøre?

– Det første som må skje er at de utvider åpningstiden. Slik det er nå klarer de ikke engang å tilby en kaffe før klokka ti, sier Aas

Lite kundegrunnlag

Inger Hegstad Krüger, fungerende administrerende direktør i SiO Mat og Drikke, medgir at åpningstiden på kantinen er redusert de siste årene. Likevel mener hun at kundegrunnlaget legger begrensinger for driften,

– Åpningstiden er i dag kvart over ti til kvart over to. Etter dette tidspunktet henviser vi til kafeen vi har på Musikkhøgskolen som ligger like ved. Med det totale kundegrunnlaget som er

i området, har vi dessverre ikke mulighet til å ha fulle åpningstider på begge steder, skriver Krüger i en e-post.

Er det ikke SiOs kantiner sin oppgave å gi alle studentene et godt tilbud uansett om det er lønnsomt?

– SiO ønsker å gi så godt tilbud som mulig innen alle tjenester vi leverer. Det er imidlertid en forutsetning for SiO at SiO Mat og Drikke ikke går med økonomisk underskudd, da semesteravgiftsinntektene benyttes til å subsidiere andre av SiOs velferdstilbud.

Bra for lommeboken

På tross av at både Ole Kristian Bratseth og Leif Peder Oma er svært misfornøyde med tingenes tilstand, klarer de likevel å se noe positivt ved situasjonen.

– Det eneste positive med så dårlig kvalitet på kantinen er at økonomien blir til studentene bedre. Ingen kjøper her lengre, sier Bratseth.

kulturredaktør: **Morten Oftedal Schwencke**
mortensc@universitas.no 977 73 328

KULTUR

KULTURANBEFALING

Morten Oftedal Schwencke, kulturredaktør i Universitas

Abstract: The Art Of Design

NETFLIX-SERIE: Westerdals-elever, hold dere fast, for denne serien er som porno å regne for alle med estetisk sans. I *Abstract: The Art Of Design* er hver av de åtte episodene et portrett av en spesielt begavet og anerkjent designer innenfor sitt design-felt. Blant godbitene finner vi portrettfotografen Platon,

kjent fra sine forsider for Time, den danske stjerne arkitekten Bjarte Ingels og scenesigneren Es Devlin, som har hatt alt fra West end til Kanye West som kunder. Hver episode er virkelig en fornøyelse. Det er attpåtil så fine bilder at det bør døpes «Designverdens BBC Earth».

Forelesernes drø

Enkelte forelesere er beryktet for å fortelle oppsiktsvekkende historier fra eget liv i forelesning. Vi har samlet noen av dem.

tekst Maria Pettrém foto Marianne Demmo, Adrian Nielsen, Alf Simensen og Nicolay Woldsdal

RUNE FLIKKE

■ Hva: Professor i Sosialantropologi ved UiO

Traumatisk: Det tok lang tid før Rune Flikke kunne skrive og snakke om det som hadde skjedd.

Knivstukket på åpen gate

Jeg bodde to år i Durban i Sør-Afrika i forbindelse med doktorgraden min og jobbet med feltarbeid i et område med ekstremt mye fattigdom og vold. På den tiden var Sør-Afrika på toppen av listen over verdens mest voldelige land, etter Colombia.

Flikke forteller at han stort sett var den eneste hvite personen i området.

Dette var lenge helt uproblematisk, helt til noen av de lokale innbyggerne begynte å ha drømmer om ham:

– De drømte at jeg var en person de måtte passe seg for. De mente jeg hadde noe som heter isidina.

Han forklarer at zuluene ser på isidina som en form for negativ utstråling eller aura en person kan ha. Personer med isidina ønsker

zuluene å ha minst mulig kontakt med, og i verste fall skade.

– For zuluene er isidina en enkel måte å si «disgusting» på.

Flikke tror han ble assosiert med det rike, hvite Sør-Afrika. På kort tid ble det trukket pistol mot ham to ganger. En dag da han var ute og gikk, oppdaget han at noen fulgte etter ham. Plutselig ble han

angrepet av tre-fire menn.

– De hoppet på meg. Jeg ble knivstukket og lagt i bakken. De rev opp lommene mine, og stakk av med lommeboka. Og så stakk de. Gata var full av folk, men ingen gjorde noe.

Etter den traumatiske hendelsen dro Flikke hjem fra feltarbeid fire måneder tidligere enn planlagt. Han forteller at hendelsen satte dype

spor, og at det tok lang tid før han klarte å skrive eller snakke om det som hadde skjedd.

Hvorfor forteller du denne historien til studentene?

– Jeg ønsker at studentene skal se og forstå at verden vi lever i er såpass rik at vi må stille grunnleggende spørsmål ved våre erfaringer og sanseinntrykk.

Pengelens, men shopper likevel

SHOPPESTOPP: En av fire unge under 30 år kjøper varer de ikke har råd til, skriver nettstedet forskning.no. Tallene stammer fra en undersøkelse om betalingsvaner gjort på 1000 personer mellom 18 og 30 år av Norstat. Den viser at 30 prosent av kvinnene og 25 prosent av mennene i

undersøkelsen shopper når de egentlig ikke har råd. Det er imidlertid flere menn enn kvinner som har opplevd å få inkassovarsel. Inkassobyrået Lindorff, som er oppdragsgiver for undersøkelsen, tror de høye tallene henger sammen med økt bruk av netthandel, skriver forskning.no.

Knut Arild på brystet

MOTE: Selv om lommeboka ikke alltid har godt av det, er det noen plagg man bare må kjøpe. Eller hva? En collage-genser med ansiktet til Knut Arild Hareide på en leverposteiboks er definitivt et sånt plagg. Motivet er det nyeste tilskuddet til kolleksjonen til jamestrond.

com, som har som konsept å trykke morsomme bilder av kjente fjes på gensere og t-skjorter. Andre godbiter fra kolleksjonen er Bård Hoksrud som drikker skjokolademelk, Vladimir Putin som klemmer en Koala og Sylvi Listhaug iført Hijab.

FOTO: JAMESTROND.COM

ammatistiske historier

JO MARTIN STIGEN

■ Hva: Professor i juss ved UiO

«Defining moment»: Etter håndtrykket med Kofi Annan visste Jo Stigen hva han ville jobbe med.

Trollbundet av Kofi Annan

Han tok meg i hånden og sa ett ord: «Norway». Da FN på slutten av 1990-tallet skulle opprette en internasjonal straffedomstol, skulle utsendelser fra UD og Justisdepartementet delta i forhandlingene. Det ville Jo Stigen være med på, til tross for at han var helt fersk i jobben i Lovavdelingen i Justisdepartementet.

– Jeg hadde ingen saker gående,

så jeg sa «ja, jeg vil gjerne være den personen og jeg er veldig interessert i internasjonal strafferett!». Egentlig visste jeg ingenting om internasjonal strafferett.

Stigen ble valgt ut som delegat, og forhandlingene endte til slutt i en fem uker lang diplomatkonferanse i Roma sommeren 1998. Der skulle Stigen få oppleve karrierens viktigste håndtrykk.

Etter intense forhandlinger var

Den internasjonale strafferettstol (ICC) et faktum. I den anledning ble daværende generalsekretær i FN, Kofi Annan, fløyet inn over Atlanteren for å delta på en seremoni på Den tarpeiske klippen i Roma.

Under seremonien fikk Stigen plutselig øye på Annan, som naturligvis var seremoniens midtpunkt, stående litt for seg selv. Det var nå eller aldri.

– Jeg sa til meg selv at «Jo, nå må du gå og hilse på ham». Så jeg gikk bort til ham og rakk frem hånden, og sa «Jo Stigen, Norway». Han tok meg i hånden, med sin myke, varme hånd, og enorme utstråling, og sa bare ett ord: «Norway». Så nikket han megetsigende.

Stigen kaller dette et «defining moment» i livet hans. Der og da forsto han at det han jobbet med var viktig, og at Norge kan bety

noe i folkeretten.

– Hadde han bedt meg hoppe utfor den klippen, så tror jeg nesten at jeg hadde gjort det.

Da Stigen kom tilbake til Norge hadde han bestemt seg; han ville jobbe med strafferett. Historien forteller han til studentene sine med et håp om at de selv en dag kanskje får en like skjellsettende opplevelse, hvor de forstår jussens makt og muligheter. ►►

Fikk malariasjokk

Når man tenker seg om vet de fleste at malaria smitter via mygg. Som nyutdannet sykepleier, studerte Ida Marie Bregård tropemedisin i København. Malaria var en av sykdommene hun lærte mye om. Ved siden av studiene jobbet Bregård på et helsekontor for asylsøkere.

– En av pasientene kom og sa «du, jeg tror jeg har malaria». Symptomene stemte, så jeg tok ham med til et akuttmottak.

På akuttmottaket var det tavler med pasientenes diagnoser utenfor rommene deres. Blodpropp, nedsatt allmenntilstand, og andre sykdommer Bregård beskriver som «kjedelige», var mest vanlig, men på tavlen utenfor rommet til hennes pasient sto det «malaria».

– «Epic win!», tenkte jeg, sier hun og ler.

Det var imidlertid noe rart med hvordan akuttmottaket forholdt seg til malaria. Utenfor rommet til pasienten var det satt frem et bord med gule frakker, munnbind og hette. Malaria var jo en smittsom sykdom, mente de.

– Så jeg bare «ja, det smitter via noen få typer mygg som ikke finnes i Norge».

Likevel ble pasienten lagt inn på et lukket rom, helt uten informasjon på eget morsmål om hva som foregikk. Det til tross for at pasienten kom fra et land hvor det ikke var uvanlig å bli satt i fengsel uten grunn, og hadde flyktet fra

IDA MARIE BREGÅRD
■ Hva: Førstelektor, Fakultet for helsefag, HiOA

Forbauset: Ida Marie Bregård reagerte da akuttmottaket satte i gang et smitteregime til tross for at malaria kun smitter via mygg.

hjemlandet sitt i trange båter.

– Det og stenges inne på et lite rom er kjøpt for alle, men kanskje spesielt for mennesker som har vært på flukt.

Pasienten ble behandlet feil, både fordi man ikke setter i gang et smitteregime når det ikke er smittefare. Men også fordi en slik fremmedgjøring av pasienten er

lite gunstig for helsen, sier Bregård. Hun mener historien inneholder en viktig lærdom om helsevesenet. – Denne hendelsen sier noe om hvordan vi behandler folk og at vi

trenger spesialkompetanse i møte med sårbare grupper med et ukjent sykdomsbilde. Dette handler ikke om pasienten og hans kultur, men om forhold i helsevesenet.

Pepperkakeparlamenter

Jeg har laget det norske Stortinget, Det britiske parlamentet og det danske Folketinget.

Øivind Bratberg er kjent for å være en fremragende foreleser, men selv om han stadig forteller engasjerende anekdoter, er det ikke disse han er aller mest kjent for. De siste tre årene har han nemlig hatt en juletradisjon litt utenom det vanlige. Han lager parlamentsbygninger i pepperkakeformat. Husene tar han med seg til Institutt for statsvitenskap hvor de blir utstilt i ekspedisjonen. Bilder av disse sniker seg også inn mellom tung statsvitenskapelig teori i lysbildene hans.

– Politikken flyter jo utenfor oss som en stor elv til daglig. Å gå ut å fiske litt i den elven tjener både til kunnskapsbygging og inspirasjon.

Selv synes Bratberg at pepperkakehusene er en fin måte å koble fag og personlig engasjement på.

– Jeg er som mange andre veldig glad i pepperkakehustradisjonen,

og så blir jeg jo inspirert av det jeg styrer med i undervisningssammenheng.

Å være villig til å gi litt av seg selv som foreleser, er viktig for Bratberg, som er utpekt som en «fantastisk foreleser» i Morgenbladets kåring. Han er opptatt av å vise studentene at det han underviser om betyr noe for ham. I hans øyne er forelesninger en ganske absurd undervisningsmodell, der kontakten med studentene er begrenset til en to ganger 45 minutter lang ukentlig monolog.

– Hva slags læring er det lik-som? Jeg tenker at det er viktig å gjøre noe som viser tilstedeværelse og fellesskap utover det. Å lage pepperkakemodeller av parlamenter er jo en måte å dyrke felles tematikk på, når parlamenter er noe jeg underviser om.

På den måten slipper Bratberg studentene inn bak fasaden, og skaper et fellesskap. Han har også blitt kåret til UiOs beste foreleser, av studentene selv.

ØIVIND BRATBERG
■ Hva: Førstelektor i statsvitenskap ved UiO

Bak fasaden: Ved å bake pepperkakehus om det han underviser om ønsker Øivind Bratberg å slippe studentene nærmere inn på seg selv.

ANNE KROGSTAD

■ Hva: Professor, Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi, UiO

Overrasket: Anne Krogstad ble overrasket over hvor streng vegetarianismen ble blant pønkerne.

Levde blant punkere

Det var jo det de kalte for Norges feteste okkupasjon».

På begynnelsen av 80-tallet gjorde Anne Krogstad feltarbeid blant pønkerne som hadde okkupert og bosatt seg i Skippergata 6 – en diger bygård i Oslo sentrum. Hun var interessert i å undersøke hvordan ulike tegn og symboler inngikk i pønkekulturen.

– Huset tiltrakk seg mange ulike grupperinger. Militant ungdom, transer og homser, gatebarn, prostituerte.

Da kulda meldte seg, var det flere som trakk inn i huset, og miljøet ble stadig større. Noe av det som fascinerte Krogstad under

feltarbeidet, var pønernes nye matpraksiser, nemlig vegetarianismen og samholdet det skapte.

– I begynnelsen skulle de ikke spise rødt kjøtt, så droppet de fisk, så egg. De kalte egg for aborterte fostre. Høner var jo foret opp på kraftfor, og det svineriet ville de jo ikke ha i seg, ler hun.

Etter hvert droppet pønkerne også lærjakka, et plagg som lenge hadde vært et nøkkelplagg for dem. De mente jakken ble var en utnyttelse av dyr i fangenskap.

– Det utviklet seg et eget vokabular rundt mat. Folk som spiste kjøtt, kalte de for liketere, og pølse i brød kalte de for sylindrelik.

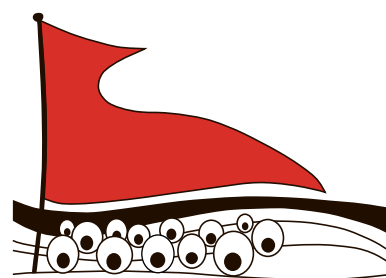
Vegetarianismen ble etter hvert

hardere. I den ene etasjen ble ingen som spiste kjøtt, sluppet inn. Likevel skapte vegetarianismen et sterkt samhold i huset. Den ble et organiserende prinsipp, forteller Krogstad.

– En dag var det noen som spikret opp en saltpølse på veggen. Det ble dårlig mottatt. Folk skulle absolutt finne syndebuggen. Det utviklet seg nesten i autoritære retninger.

Krogstad forteller historien til sine studenter for å gjøre det lettere for dem å forstå symboler og ideologi. Eksempelet skiller seg ut ved at et slikt hierarki basert på vegetarianisme, kunne oppstå blant de ellers anarkistiske pønkerne.

Sosialistisk kor i Oslo trenger flere basser og tenorer

Har du lyst til å synge i koret, se vår hjemmeside www.soskor-oslo.no, eller ta kontakt på epost: post@soskor-oslo.no eller med Nina på tlf 470 91 802.

ILLUSTRASJON: TANJA SILVESTRINI

Norges (nesten all) Musikkhøgskole

Norges Musikkhøgskole sier de ønsker alle rytmiske sjangre velkommen, men ikke vil utdanne døgnfluer. Jeg tror skolen kunne gitt døgnfluene evig liv.

kommentar

Morten Schwencke,
kulturredaktør

I kjølevannet av kommentaren «Hvor er Oslos Kygo-skole?», der jeg tar til orde for at Norges Musikkhøgskole (NMH) skal satse på andre rytmiske sjangre enn jazz/improvisasjon på sine utøvende linjer, har debatten gått i Universitas og på sosiale medier. Elever og ansatte ved skolen forteller at det svermer av sjangervariasjon på skolen, og rektor Peter Tornquist skriver at de ønsker «å finne de beste talentene, uansett sjanger». Men engasjementet må følges opp i studieplanen.

Kygo trenger ikke musikkhøgskolen, svarer førsteamanuensis ved Norges musikkhøgskole (NMH) Guro Gravem Johansen og forbundsleder i musikernes fellesorganisasjon (MFO) Hans

Ole Rian i Universitas. Utspillet er bare det første av mange poenger helt på siden av debattens kjerne. At Kygo, og alle andre rytmiske utøvere også har nytte av musikkutdannelse, er derimot helt sentralt.

Kanskje er det nettopp Kygo-eksemplet som har fått Johansen og Rian, så vel som rektor Peter Tornquist i sitt svar på Facebook inn på et blindspor. Det poengteres ettertrykkelig at NMH ikke er til for å utdanne døgnfluer, men skal ruste studentene for lange

og stødige karrierer. Tanken er unektelig god, men på ingen måte et motargument mot å gi andre rytmiske sjangre større plass. Rockegitarister, popvokalister eller elektronika-produsenter kan nemlig bygge grunnmur de også.

En viktig nyansering er at NMHs

studenter har gode muligheter til å utfolde seg innen andre sjangre enn improvisasjon/jazz, og ikke minst evner det. Dette finnes det et hopetall av gode eksempler på, og kommentarfeltene er fulle av NMH-studenter som forteller at de bruker tiden sin på helt andre sjangre. Lista er riktignok preget av studenter fra musikkpedagogikk (både et praktisk, teoretisk og utøvende studie), der studentene kan velge spesialiseringen jazz/pop/rock, men også studenter fra utøvende jazz/improvisasjon lykkes i sjangre som pop, hip-hop eller metal.

Argumentet om at jazzstudentene blir allsidige og gode musikere over hele fjøla kjøper jeg gjerne, men å være mester i jazz er ikke en forutsetning for å være en god musiker. For som professor på jazzlinja Live Maria Roggen påpeker, handler undervisningen på jazzlinja naturligvis om jazz og improvisasjon, og slik skal det være. Men det bør ikke utelukke at det finnes et alternativ til dette, der undervisningen, studentene og fagmiljøet (som i NMH virker å være i gang med å utvikle) har fokus på dyptdykk og utvikling i andre rytmiske sjangre, så vel som jazz.

Dette alternativet finnes allerede i Agder, som beviser at det funker, men som sagt er det i Oslo størsteparten av bransjen og mulighetene befinner seg. Å spre studietilbud rundt om i landet har sine fordeler, og en slik fordeling bør nødvendigvis Oslo være en del av, slik det er med de mange jazzutdanningene. Og nei, Johansen og Rian, det er ikke automatikk i at andre institusjoner skal «ile til og tilby det same». Men NMH ønsker faktisk, som rektor Tornquist sier «å gjenspeile utviklingen i samfunnet» og «å holde tritt med musikklivets behov».

Alarmen for bruk av stråmann uler når Johansen og Rian tillegger meg en forestilling om at «kommersiell verdi i musikk er ensbetydig positivt, og den viktigste drivkraften bak å utdanne seg på området». Det er derimot helt rimelig å anta at å bli en av «morgendagens profesjonelle utøvere», altså å leve av musikken, er en viktig drivkraft hos NMHs studenter. Dette må nødvendigvis innebære å tjene penger, uten at det behøver å gå utover musikernes kvalitet eller levetid.

Det er derimot grunn til å tro at

NMH kunne bidratt en hel del til å løfte andre rytmiske sjangre til et høyere nivå, og gi døgnfluene evig liv. En av NMHs studenter skriver helt rett i kommentarfeltet at «et studie som tilbyr undervisning i hovedinstrument, samspill, gehør, musikkteori, improvisasjon, studioarbeid og arrangering er veldig nyttig samme hvilken sjanger». Slike fag er NMH visstnok veldig gode på, og gjør skolen ettertraktet for studenter innen alle sjangre. Særlig for de som vil unngå en dyster skjebne som døgnflue.

Nå er det på tide at NMH satser litt og blåser liv i en utvikling de allerede er i gang med. Det holder ikke at de resterende rytmiske sjangrene får stå i andre rekke, henvist til musikkpedagogikk, videreutdanning og én heldig student på «det frie kandidatstudiet». Prioriteringen og begrepsbruken sender uheldige signaler om hvilke sjangre som er foretrukket og betydningsfulle. Da hjelper det lite å si at det «ikke er noe i veien for å drive med pop og rock hos oss», rektor Tornquist. Det blir som å ønske velkommen til middag, men påpeke at det er dårlig med sitteplass.

MIN STUDIETID

tekst: Håvard Røsæg
foto: Dorthe Karlsen

tekst: Markus Sletteholm
foto: Dorthe Karlsen

PROFILERT: I det Hans Petter Graver poserer for Universitas, får han spørsmål fra vaktmester om vi har fototillatelse. – Det går fint, jeg jobber her altså, parerer rektorkandidaten.

– Jeg savner engasjementet hos dagens studenter

HVEM: Hans Petter Graver

STUDERTE: Jus ved UiO, 1973-1980

AKTUELL MED: Rektorkandidat ved UiO

Som student stod Hans Petter Graver på barrikadene mot autoriteter og kapitalkrefter. Men han vil ikke bli en raddisrektor.

Jusprofessor Hans Petter Graver sitter i sitt ærverdige dekankontor i universitetets aulabygning på Karl Johan. Mahognimøblene, dressen og rektorkandidatens småstive holdning skriker ikke akkurat radikalt. Men på det politiserte 70-tallet hadde Graver hjertet godt plassert på venstresiden.

– Miljøet på jusen var mye mer konservativt enn det var oppe på Blindern. Der hang veggavisene overalt, mens her nede i sentrum gikk studentene i blazer og skjorte, forteller han. De radikale juristene var ikke mange, men miljøet var desto mer sammensveiset.

Sånn sett er ikke forskjellen så stor fra i dag, men mange vil nok hevde at det politiske engasjementet har gått i dvale også på Blindern.

– Jeg savner engasjementet hos dagens studenter. Jeg vet hvor stort gjennomslag det kan ha, sier Graver. Han tror dagens studenter har alt for mye press på seg til å orke å være engasjerte.

Selv hadde han tid både til å stå i kø til lesesalen hver morgen, engasjere seg politisk – og ta en real fest. Om kveldene ble jus byttet ut med jazz på legendariske Club 7, stedet der raddisene flest hang.

– Det var tjukt av folk og godt over halvparten røykte. Volumet var så høyt at det ikke var lett å snakke, særlig ikke holde politiske diskusjoner, ler Graver.

Universitetsbygningene har blitt et andre

hjem for Graver, som begynte på jusen som 17-åring – etter inspirasjon fra juristfaren. Siden da har han aldri sett seg tilbake.

– Faren min jobbet i UD, så jeg har vokst opp over alt. Jeg er fra Verden, kan du si, så jeg kjente ingen da jeg begynte her, sier han.

Det som fort kunne endt opp som en ensom tilværelse, ble alt annet enn det. Unge Graver fant to veier inn i Oslos studentmiljø: en plass på Blindern Studentehjem, med fester og revyer med juristen som lysmann – samt et engasjement i fagpolitikken.

– Det viktigste jeg gjorde, var å bli med i Jussbuss. Det var veldig utviklende, og viste hvordan man kunne bruke faget til det beste for utsatte interesser. Jeg ble bevisst på jusens samfunnsrelevans – at jus ikke bare er paragrafene man leser i bøkene. Det har jo preget meg, forteller Graver.

– **Det første semesteret** jeg studerte, arrangerte studentene og lærere en såkalt «teach-in». All undervisning ble avlyst for å holde en debatt.

Graver forteller at studentene savnet en kritisk tilnærming til studiet.

– Vi var opptatt av at retten favoriserte kapitalkreftene og de sterke interesser, sier eksraddisen.

– *Har du hatt en plan om å bli rektor helt fra første semester?*

– Nei, det slo meg overhodet ikke, humrer han. Likevel tror han hans egne erfaringer kommer godt med i rektorvervet.

– Jeg var heldig som fikk plass på Blindern Studentehjem med et veldig sammensveiset miljø. Av min egen erfaring er jeg veldig opptatt av at studentene blir tatt godt imot fra de kommer, sier Graver.

– *Vil du bli en raddisrektor?*

– Nei, det er klart at rektor ikke skal være en politisk figur. Måten man engasjerer seg på er forskjellig som student og som en eldre mann.

kulturredaksjonen@universitas.no

Sportsentusiast: Den 56 år gamle kjemiprofessoren fremhever tiden da han dekket Bislett Games for Aftenposten som en av de minneverdige opplevelsene fra studietiden.

– Jeg klarer ikke være morsom på kommando

HVEM: Svein Stølen

STUDERTE: Realfag ved UiO, 1979-1988

AKTUELL MED: Rektorkandidat ved UiO

I sin egen studietid holdt fredrikstadgutten seg i bakgrunnen. Nå kaster Svein Stølen seg inn i en valgkamp for å bli UiOs midtpunkt.

– **Jeg har forberedt** en liten lapp.

Rektorkandidaten husker heller lite fra egen studietid, og måtte skrive ned noen høydepunkter i forkant av intervjuet for å ha noe vettugt å si. Å være godt forberedt er typisk Stølen, som begynte å studere realfag ved Universitetet i Oslo i 1979. Som ung Østfolding rett ut fra videregående skole var møtet med storbyen ikke bare enkelt.

– Det var spesielt, for jeg kom til en mye større by. Alt var nytt og universitetet var kjempestort.

Samtidig påpeker han at han tilnærmet seg studiene med stor spenning og nysgjerrighet. Igjen ser rektorkandidaten på jukselappen.

– Jeg husker en litt eplekjekk bergenser som alltid kom fem minutter for seint til forelesningene. Han spurte så i ple-num hva vi hadde gjort før han kom. Etter noen uker satte daværende førsteamanuensis Ragni Piene han ordentlig på plass. Hun var en glitrende foreleser, mimrer Stølen.

Det tok litt tid før den tidligere kjemistudenten kom ordentlig inn i miljøet på Blindern. Selv om han ikke deltok i fadderuka hadde han ingen mangel på venner.

– Det første året mitt på Blindern pendlet jeg fra Fredrikstad til Oslo, og hadde en vennegjeng der som jeg var mye med.

Stølen hadde en noe uortodoks jobb ved siden av studiene mange sportsinteresserte nok misunnte han.

– Jeg jobba i Aftenposten og lagde resultatbørsen på søndager. Jeg tjente like mye på en dag i uka som jeg fikk utbetalt av stu-

dielån, sier han og legger til at Seb Coe sitt legendariske 1000-meters løp på 2.12,81 på Bislett satt seg spesielt godt fast i hukommelsen.

Siden 1979 har Svein Stølen vært lojal mot det Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet, med ett unntak. Han hadde en kort utenomfakultetlig affære med humanistene.

– Jeg er teoretisk anlagt, og noen av kursene var veldig praktiske. Etter et sånt kurs slutta jeg på realfag og begynte på religionshistorie.

Det tok imidlertid ikke lang tid før han var tilbake i den realfaglige barmen, og den dag i dag er han professor i kjemi med termodynamikk og funksjonelle materialer som spesialitet.

– **Var du en pikenes Jens?**

– Hehe, nei, jeg var nok ingen pikenes Jens. Den gang, som nå, var gutter kanskje litt umodne, og jeg var litt fjern da jeg begynte på UiO. Etter hvert fikk jeg en guttegjeng som jobba med pensum til døgnetts underligste tider, forklarer Stølen og trekker på smilebåndet.

Kona si møtte han etter han hadde skrevet doktorgrad i 1988.

– Ett av høydepunktene med studietida var å bo i studentbyen på Kringsjå. Jeg delte kjøkken med seks-syv andre, og så samla vi oss på kjøkkenet på kvelden. Det var en herlig tid, og jeg ble mer sosial etter hvert. I starten drev jeg mer med mine egne greier, forteller 56-åringen.

Planen var egentlig aldri å ende opp i akademia. At han nå stiller til valg som rektor er en konsekvens av tilsynelatende tilfeldige faktorer. Selv om han uten tvil er en dyktig akademiker, innrømmer han at han ikke er noen sitatmaskin.

– Jeg klarer ikke å være morsom på kommando, altså. Du får se om du får noe artig ut av det her.

kulturredaksjonen@universitas.no

debattredaktør: **Knut Arne Oseid**
debatt@universitas.no 900 90 332
Frist: **søndag klokka 17**
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

– Jobbende studenter er et problem

Studenter med deltidsjobb bidrar til sosial skjevhet, mener studentpolitiker ved Universitetet i Bergen, Håkon Randgaard Mikalsen. – Deltidsjobb kan være et suverent supplement som praksisplass eller som en arena for nye erfaringer for studenter. For mange er derimot ikke deltidsjobb bare det, det er også helt nødvendig for å holde

hjulene i gang for å kunne studere, sier han til Studvest. – I dag er det slik at studenter med høyt utdannede foreldre bruker mer tid på studier, og mindre på deltidsjobb, enn studenter med lavt utdannede foreldre. Dette er sosial skjevhet som vi som samfunn ikke burde akseptere, sier han.

Krever definisjon av «studenthelse»

Ny lederkandidat i NSO og nåværende leder av studentparlamentet ved UiO, Hans Christian Paulsen, mener det er tvingende nødvendig å definere studenthelse som begrep. – Vi trenger en offentlig utredning av studenthelse, og en påfølgende stortingsmelding med tiltak, skriver han i et innlegg i Khrono.

Han tror at en definisjon vil gi mer anerkjennelse nasjonalt og gjøre det enklere å jobbe med problemet strategisk. – Vi vet at studenter er stresset, ensomme og har dårlig økonomi. Derfor trenger vi en begrepsfesting av studenthelsen, og derfor trenger vi et politisk fokus på vår helse.

Ukas sitat:

«Vi er definitivt en seriøs liste. Det er bare at vi har det gøy også.»

Lederen for den nye Gjestelista, Simen Flotvik Mathisen, forteller at studentpolitikk ikke trenger å være kjedelig.

TATT FRA INTERNETT

Ukas tweets:

iselin abelone @Oppskrytt
Når jeg søkte på skole het den NISS, når jeg startet het den Westerdals og når jeg slutter blir det en skole under Høyskolen Kristiania.

Håper du ikke gikk tekst og skribent :S #Dengangda-hvergangnår

Clemet Haugerud @BeastieJoyce
Jeg gikk på Blindern tre år og har ikke den fjerneste anelse om hva det er studentpolitikere faktisk gjør

Hehe det gjør vel ikke studentpolitikerne heller ;-)

Linnea R. Jensen @LinneaRJensen
@Universitas_no spekulerer i om #vtoa var populære på barneskolen. Det går an å være saklig selv om man er sint

Kjipt at VT-lederen var den eneste som likte tweeten din, Linnea :((

Trond Ødegård @TrondGitt
@AlmChr @Universitas_no Personlig syns jeg å bytte utoblebad med softis er hårreisende.

Man er ikke studentpamp for ingenting ;)

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

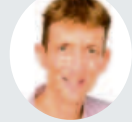
- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Automagisk begrunnelse og annen trolldomskunst

Tilbakemelding

Av **Mads A. Danielsen**, masterstudent og studentrepresentant
Øivind Bratberg, førstelektor, Institutt for statsvitenskap

Hans Christian Paulsen, leder av Studentparlamentet UiO, kritiserer rektorteamet til Svein Stølen for å ikke gjøre som team Graver: Love alle studenter ved UiO automatisk begrunnelse på eksamenskarakter. Hovedargumentet er at automatisk begrunnelse er prøvd ut og evaluert mer enn nok. Men Paulsen burde kanskje ha lest evalueringene bedre før han henviste til dem.

«Paulsen burde kanskje ha lest evalueringene bedre før han henviste til dem»

Det er korrekt som Paulsen skriver at SV-studentene og sensorer var positive til prøveprosjektene med automatisk begrunnelse. Tone Vold-Johansen, administrerende studieleder på SV, skriver imidlertid at det å fylle ut og håndtere skjemaer var tidkrevende. Begrunnelser ble gitt i ulike format og med varierende kvalitet. Instituttene hadde ikke kapasitet til å sende ut begrunnelser, og kun 20–30 prosent av studentene hentet den. De vet heller ikke hvordan ordningen påvirket studentenes læringsverdi.

Paulsens andre eksempel fra Institutt for lærerutdanning og skoleforskning (UV) er ganske riktig en kjempesuksess. Det er imidlertid tvilsomt om ordningen er overførbar til andre studier, fordi

lærerstudentene har unike vurderingsformer, som videocaseeksamen. Team Stølen & Mo er her på samme linje som UV, som i sin formelle evaluering av ordningen skriver: «Vi mener likevel det er viktigst at studentene får god veiledning underveis, og vil prioritere dette framfor tilbakemelding på sluttproduktet. Vi mener det ikke er faglig forsvarlig å flytte veiledningsressurser til sluttvurderingen.»

Det er mye ved undervisning og eksamen på UiO som fortjener mer ressurser. Er karakterbegrunnelse til alle for alt det viktigste? På et lite emne med hjemmeoppgave er det en selvfølge med grundig tilbakemelding. Men i bacheloremner med flere hundre studenter og firetimers eksamen med standardsvar er det ikke gitt at begrunnelsen har særlig læringseffekt. I et slikt emne, er ikke det vesentlige problemet at man knapt snakker med en fagperson, men kun ser foreleser gjennom en kikkert fra bakerst i auditoriet?

I viften av ulike eksamensformer ved UiO kan automatisk begrunnelse bety så mangt. Vi merker oss at både Paulsen og team Graver henviser til håndplukkede personberetninger og enkeltprosjekter, fremfor systematiserte evalueringer og forskning. Finnes det andre, mer reliable kilder som gir sterkere belegg for hva som er effektene av automatisk begrunnelse ved alle eksamener? Inntil vi har det, bør både studentpolitikere og rektorkandidat Graver slutte å tillegge automatisk begrunnelse magiske egenskaper det ikke finnes faglig belegg for.

Ole Brumm-logikk om sensurering

Tilbakemelding

Carl Henrik Görbitz, professor ved Kjemisk institutt

«**Gi oss automatisk** begrunnelse!» krever leder av Studentparlamentet ved UiO, Hans Christian Paulsen, i forrige Universitas. Han henviser til at «studentene har ønsket seg automatisk begrunnelse i en evighet». Selvfølgelig har de det! Men det er gode grunner til at dette likevel ikke er innført.

Under rektorvalgmøtet ved UiO 14. februar stilte jeg spørsmål til team Graver om nettopp begrunnelser ut fra min egen erfaring fra grunnen i kjemi, KJM1100. Vi hadde 240 kandidater oppe til eksamen høsten 2016, og mottok åtte forespørsler om begrunnelser. Hver tok meg ca. 30 minutter – det ville altså tatt 120 timer å skrive for alle! Slik aktivitet MÅ gå på bekostning av noe annet! Så hva? Fritid eller forskningstid er uaktuelt; så da gjenstår bare undervisningen. Man kan ikke, slik Paulsen synes å gjøre, si som Ole Brumm; «ja takk, begge deler». Det må gjøres valg: skal vi prioritere begrunnelser fremfor for eksempel gruppeundervisning? Referansen til Institutt for lærerutdanning (UV) og skoleforskning som «bevis» for at automatisk begrunnelse vil gi tidsbesparelse, er heller ikke allmenngyldig. Hvis Paulsen tror det, demonstrerer han en oppsiktsvekkende mangel på kunnskap om

«Hva vil egentlig Graver pålegge oss å gjennomføre?»

sensurarbeid – særlig innenfor realfag.

Et sentralt spørsmål er selvsagt hva man legger i «begrunnelse». I samme nummer av Universitas skriver team Graver i et eget innlegg: «Det eksisterer løsninger hvor man kan få tilbakemelding om egen prestasjon på ulike deler av eksamen». Hva disse «løsningene» innebærer forblir imidlertid uklart. I valgmøtet sa viserektorkandidat Jan Frich at man kunne dele ut delkarakterer. Jeg har til gode å treffe noen som oppfatter dette som «begrunnelse».

Mange ansatte med meg vil nok sette stor pris på en avklaring før rektorvalget: hva vil Graver egentlig pålegge oss å gjennomføre? For ordens skyld: Innføring av digital eksamen vil lette arbeidsflyten, men tekstene som skal skrives er de samme som før, så ingen må late som at det digitale fikser alt.

Det jeg ser for meg, er at faglærer i store bachelormener utarbeider, i tillegg til løsningsforslag, en generell begrunnelse i form av en sensurveiledning som redegjør for hvordan typiske feil vurderes. På denne måten vil studentene få innsikt i hvordan sensor tenker, bedre forstå sitt eget resultat og høste nyttige erfaringer. Ellers må tilbakemeldingenes utforming (i samråd med lærer) tilpasses faget, emnet og utviklingen av egnede datasystemer. Dette var team Stølen tydelig på, og virker på meg som den åpenbart beste løsningen for både studenter og ansatte.

Idrettens venn: Fremskrittspartiet (Frp) kommer helt klart til å si nei til å bygge studentboliger på kunstgressbanen, skriver Camilla Wilhelmsen FOTO: SARA NORDBY

Bevar kunstgressbanen ved Domus Athletica

Fotballbane-krigen

Camilla Wilhelmsen, nestleder i byutviklingskomiteen (FrP) i Oslo bystyre

Oslo er byen med desidert dårligst anleggskapasitet i hele Norge. Hver eneste kunstgressbane og idrettshall er så verdifull at vi må gi disse arealene et ekstra sikkerhetsnett så de ikke taper i kampen om knappe arealer. Det var nett-opp Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) sine planer om å bygge boliger på kunstgressbanen ved Domus Athletica som var bakgrunnen for at jeg fremmet forslag i siste kommuneplan om at idrettsanlegg skal erstattes dersom de må bygges ned, men at anleggene primært skal bestå der de er i dag.

Bystyret fattet et enstemmig og meget klart vedtak som

skulle sikre at ingen skal miste tilgang til idrettsanlegget sitt. Så klart var vedtaket at også *rekkefølgen* var sikret ved at et nytt anlegg måtte stå klart før idretten flytter ut av det gamle anlegget. Behandlingen av kommuneplanen «Oslo mot 2030» skjedde midt i valgkampen, og Arbeiderpartiets Abdullah Alsabeegh var høyt ute på banen og støttet studentidretten. Det er jeg glad for, og jeg håper at Ap står ved sitt løfte også nå når valgkampen er over.

«Nedbygging vil gi økt press på kommunens anlegg og dårligere vilkår for studentene»

Fremskrittspartiet kommer helt klart til å si nei til å bygge studentboliger på kunstgressbanen. En nedbygging av banen vil gi økt press på kommunens anlegg og dårligere vilkår for studentene, som således ville måtte kjempe om treningstider på de kommunale anleggene. Vi anser det som nærmest umulig å erstatte en 11-bane med en bane av tilsvarende størrelse med den arealknappheten vi

har i Oslo. I stedet for å forsøke å bygge ned gode idrettsarealer, vil jeg oppfordre SiO til å få reparert varmekablene til banen og sørge for vinterdrift slik at studentene får optimale idrettslige tilbud.

Alle kan ikke vinne hver gang

Fotballbane-krigen

Gabrielle Legrand Gjerdset, styreleder for SiO

Jeg vil begynne med å være klar på én ting: SiO kan alltid bli bedre. Tilbakemeldinger fra studentene, og debatt om våre tilbud, hjelper oss med å utvikle SiO. Studentene, og deres forventninger, er i stadig endring, det må våre tilbud tilpasse seg. SiO skal skape en bedre hverdag for alle studenter, da må vi være tilgjengelige og attraktive.

Over 10 000 studenter bor i en SiO-bolig, og etterspørselen har aldri vært høyere. 6700 stod i kø i august. Samtidig som vi bygger stadig flere studentboliger, 3000 nye enheter innen 2021, må tilbudet til de som alt bor i boligene forbedres. En SiO-bolig skal være mer enn en seng å sove i, det skal være et sted der man trives. Studentboligen må være et hjem. Vi har satt i gang et arbeid for å gjøre det enda bedre å bo i studentboligene til SiO. Vi skal være en profesjonell, men også studenttilpasset utleier. Strengere krav til service, respekt for privatliv og mer individuell

tilpasning, sammen med arbeid for å øke trivselen i fellesområdene er viktige stikkord fremover.

Men å nærmest erklære samskipnadsmodellen død, slik Universitas gjør i forrige ukes leder, er å ta hardt i. I Oslo bor det 65 000 studenter som er tilknyttet SiO. Det er mange studenter, med ulike interesser og behov som skal dekkes. Det er ingen automatikk

«Det er ingen automatikk i at særinteresser blant studentgrupper skal få viljen sin i alle saker»

i at særinteresser blant studentgrupper skal få viljen sin i alle saker. SiOs formål er å tjene studentene. Det er ulike hensyn som skal vektas, og alle kan ikke vinne hver gang. Tusenvis av studenter benytter hver dag SiO-tilbud innen helse, trening, mat og drikke, barnehage og bolig, for å nevne noe. Tilbud som hadde vært langt dyrere og mindre tilgjengelige uten en samskipnad. At vi har en billig, lavterskel

helsetjeneste, med gratis psykolog, er for eksempel mulig fordi andre deler av SiO kan subsidiere dette.

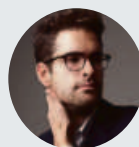
Å forvalte verdiene på en god og langsiktig måte er vårt ansvar som studentvalgte styrerepresentanter. I tillegg til å levere et best mulig tilbud i dag skal vi også legge grunnlaget for at en stadig økende studentmasse skal ha et studentvelferdstilbud i fremtiden. Tilbudet vi har i dag er mulig fordi studenter siden 1939 har bygget, endret og tilpasset samskipnaden etter den skiftende studentmassens behov.

SiO er til for studentene. Og SiO er studentstyrt. Vi som er valgte av studentene har tett dialog med studentenes demokratiske organ, Velferdstinget. Det er bra at studentene stiller krav til kvaliteten på tjenestene samskipnaden tilbyr – i studentavisa, gjennom demokratiske kanaler og i fokusgrupper og undersøkelser. Dette er innspill som lyttes til og som brukes som grunnlag for beslutninger. Vi jobber hele tiden med å innrette SiO for framtida, og i det arbeidet er studentenes tilbakemeldinger helt avgjørende

FAKSIMILE UNIVERSITAS 15.02

Kunstnernes arbeidsmarked er ikke bærekraftig

Kygo-debatten

Patrick Egersborg, utøvende operasanger fra Statens operahøgskole

De siste ukene har Universitas hatt flere innlegg som omhandler utdanning av kunstnere og dens verdi for en potensiell karriere. Som operasanger blir det naturlig for meg å ta utgangspunkt i klassisk musikkbransje når jeg etterspør en utdanning av kunstnere som forholder seg til det reelle arbeidsmarkedet.

Forholdet mellom det faktiske arbeidslivet og hvordan man utdannes burde få mye mer oppmerksomhet enn det gjør i dag. Er det proporsjonalt at man utdanner et økende antall klassiske sangere og musikere i alle store norske byer, når det er færre og færre faste arbeidsplasser som profesjonell musiker? Jo, profesjonelle orkestrene i byer utenfor Oslo har fått mer vind i seilene, og det er opprettet flere vokalsembler med faste stillinger. Men dette foregår samtidig som Forsvarets korps i distriktene trues med nedleggelse og Den Norske Opera & Ballett er i økonomisk krise. Når de faste stillingene i Norge er fylt må resten ut og prøve seg på et knallhardt internasjonalt marked med skyhøye krav. Disse må du i stor grad imøtekomme med kunnskap du opparbeider deg på egen hånd, med bachelor og master eller ei.

Det utdannes årlig musikere og utøvere som ikke har sjans til å oppnå en karriere som utøvende artister som følge av studiet. Dette er fagkreftene ved utdanningene fullt klar over. Hvordan kan dette være en bæredyktig situasjon for arbeidsmarkedet i de respektive feltene? Her må man skape et mer dynamisk rom for å tilpasse seg virkeligheten, ikke tviholde på rammer satt ned av Kunnskapsdepartementet hvor bevilgninger blir økt og senket i takt med antall uteksaminerte studiepoeng for å tilfredsstille byråkratene. Kunstneres omsetningsverdi kan ikke måles slik. I tillegg til det offentlige tilbudet har vi private skoler eid av investorer og spekulanter som gnir seg i hendene over profitten de vinner på å utdanne dusinvis av håpefulle unge til utøvende artister, helt uten ansvarsfølelse for arbeidsmarkedet og studentene.

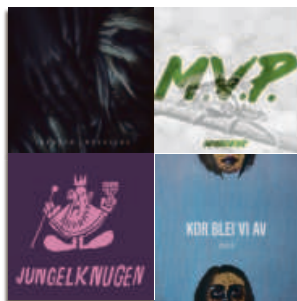
Ikke alle trenger en formell utdanning for å bli en fantastisk kunstner eller utøver. Det er et viktig fundament for mange fagfelt, men det er i hovedsak slik at de som skal klare det klarer det uansett. Man kommer ikke inn på studiet man søker på? Da prøver man igjen. Her eller i utlandet. Eller man utdanner seg på egenhånd med privatlærer. Og har du viljen og det som skal til, prøver du å få det til uansett om de sier nei, både første og andre gang. Et nei er av og til nettopp det du trenger for å kjempe deg dit du skal være. Mange som burde få et nei får et tja, for så å gå gjennom en utdanning de får for tidlig eller ikke burde ta i utgangspunktet.

anmelderredaktør: **Regine Stokstad**
ellars@universitas.no 470 21 014

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

Moonbird – Ine Hoem

Som å høre en fugl med eksistensiell tankevirksomhet synge seg ut av egget sitt

Sinsenfist – M.V.P.

Sinsenfist kodd fortsatt, men mer tilslørt, med et akronym som «M.V.P.» for «mens vi puler»

Jungelknugen – Todd Terje, Prins Thomas

Sangen legger opp til vuggende parringsdans omringet av sløve blikk på et bortgjemt rave

Kor blei vi av – Virkelig

Jeg sier som Dagfinn i kommentarfeltet på Youtube: «Kanon bra :)» (sic.)

Bok:

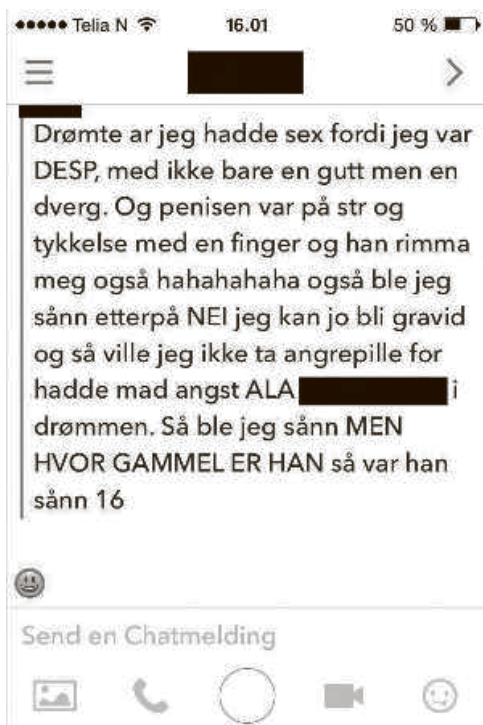
Ustø kurs mot mindre kroppspress

Chicks O'hoi er morsom, usensurert og viktig, men snubler i sitt eget format.

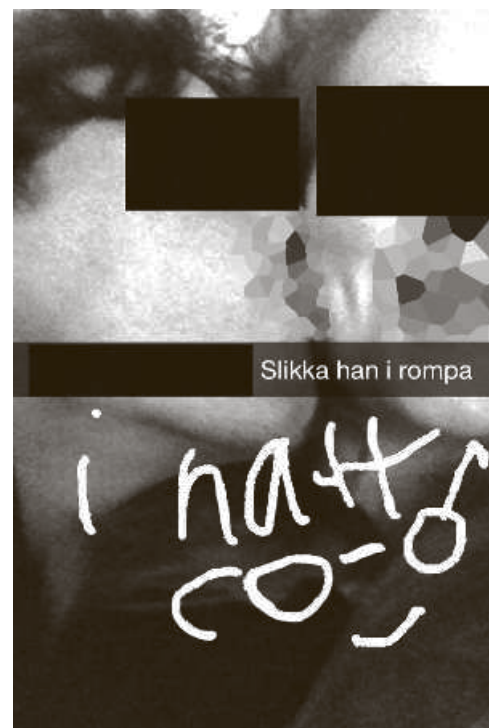
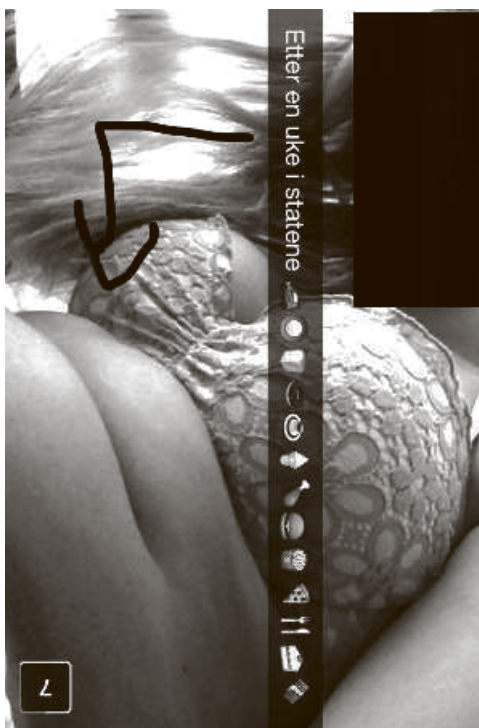
«Forfatteren har lenge tenkt på hvordan hun kunne bidra til å lette det enorme presset jenter lever under», skriver forlaget i sin omtale av boken. Under pseudonymet A.N.P. velger hun å angripe presset med en humoristisk skildring av «ekte» jenters forhold til sex, kropp og selvfølgelig livets store spørsmål.

I kjent «kjære dagbok»-stil skildres samtaler med forfatterens venner samt tanker hun har for seg selv. Formen gir et personlig preg, men bidrar også til at realitetsfølelsen forsvinner. For hvor ekte blir egentlig en dagbok dersom den skrives som bokprosjekt fra dag én?

Innleggene om «de store spørsmålene» lider mest av sjangeren. Det virker konstruert og tilgjort, men reddes halvveis inn av morsomme formuleringer som: «Det er vanskelig å vite hvordan man skal forholde seg til verden når man er tenårings (newsflash). IS, Kim Jong-un og Gaza er så

Burde vært i farger: Screenshots fra plattformer som snapchat og messenger bidrar til økt virkelighetsfølelse. Men her burde man ha kostet på seg fargetrykk.

fernt, mens, kropp, skoleprestasjoner og oralsex er så nært». Hvem kan vel ikke kjenne seg igjen i det?

Flau historie fører til underholdende lesning. Her deles alt fra vellykkede og mislykkede one-night-stands, til barndomsminner eller å bæsje på seg i en gate

full av folk i Hongkong.

Forfatteren er ærlig om at hun blir påvirket og stresset av forbildene i media og representerer på den måten «oss unge». Venninnene hennes har på den andre siden et herlig avslappet forhold til seg selv, kropp og sex. I interaksjonene mellom jentene

Chicks O'hoi (en norsk jentes bekjennelser)Forfatter: **A.N.P.**Forlag: **Kagge**Sider: **293**

poengteres det, både på og mellom linjene, hvor lett det egentlig bør være å gi litt mer faen i hva alle andre synes. Det er nettopp dette som gjør boken til et viktig

bidrag i sitt forsøk på stå imot presset. Hadde bare dagbok-stilen uteblitt hadde man kanskje trodd på jentene.

Lise Blekastad

Bok:

Grotesk virkelighetssjekk

I skyggen av sharia er en fengslende fortelling, og et hardt møte med de tause ofrene for Irans brutale rettssystem.

Den kjente menneskerettighetsadvokaten Mohammad Mostafaei ble tvunget til å flykte fra hjemlandet Iran etter at en av sakene hans fikk stor internasjonal oppmerksomhet. Flukten endte i Norge. Her skrev han *I skyggen av sharia*, en roman om hans kamp for mennesker

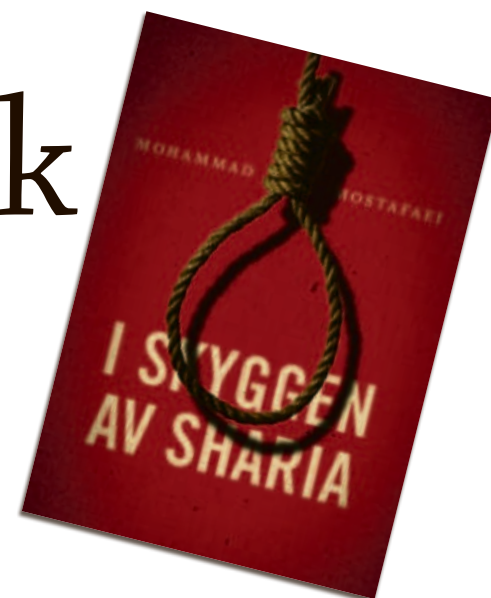
dømt til døden, ofte bare for å være på feil sted til feil tid.

Språket i boka preges av Mostafaeis livslange yrke som advokat, med få unødvendige ord. Likevel pirrer de personlige skildringene nok til å vekke leserens følelser og sympati. Historiene er grusomme nok i seg selv. Mostafaei forteller om jenter som behandles som dyr og voldtekts ofre som henges for utroskap. Om 14 år gamle Hadieh som dømmes til døden etter å ha vært passiv tilskuer på en fest hvor det danses og drikkes alkohol.

For en leser fra Norge, virker det hele

middelaldersk. Man venter på at det gode skal seire i møte med det onde, at Mostafaei skal seire i alle saker. Oftest venter man forgjeves. Boka gir leseren en grotesk virkelighetssjekk, men på briljant vis.

Gjennom *I skyggen av sharia* fortsetter Mostafaei kampen for ofrene han forsvarte i Iran. Boka er ikke et litterært mesterverk, og ofte heller språket mot klisjeer og melodramatikk. Men historiene blir igjen hos leseren. I Iran ville *I skyggen av sharia* aldri kommet ut. Kanskje er det grunn nok til å lese den.

Stine G. Bergo**I skyggen av sharia**Forfatter: **Mohammad Mostafaei**Forlag: **Aschehoug**Sider: **310**

Hva: **Varm drikke**
Hvor: **Der du har elektrisk utstyr**
Hvorfor: **For å ikke drukne utstyret**

Rachel Elisabeth Antonsen, journalist i Universitas **Ukas anbefaling**

Ta kaffepause, unngå druknet maskin

Du tror kanskje det aldri vil skje deg. At du aldri kommer til å få bruk for trygghetsforsikringen fra Eplehuset fordi du klarer å passe på tingene dine. Det trodde jeg også, helt fram til jeg druknet min én måned gamle Macbook med en kopp varm kakao. Plutselig ligger kakaoen som en dam over tastaturet, og du prøver febrilsk

å tørke det opp, som om det skulle gjøre skaden noe mindre. Å ha en åpen kopp med varm drikke i nærheten av elektrisk utstyr er ikke noe sjakktrekk. Hvis du absolutt må ha varm drikke mens du sitter og jobber, ta deg en kaffepause langt unna maskinen. Du har godt av litt luft også.

Hva: **Ironisk distanse**
Hvem: **ALT for mange**

Håvard Røsæg, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Ta deg sammen, søppelsluker!

Du trodde kanskje mørketida var over, men den ALLER mørkeste tida har såvidt begynt. Samtidig som vinterdepresjonene smelter i vårsola, inntreffer nemlig den ironiske høysesongen. I løpet av to skjebnesvangre dager i mars tar hundretusener på seg de ironiske TV-brillene for å dykke ned i de visuelle

søppeldunkene som er Melodi Grand Prix og Paradise Hotel. Men «det er jo bare lættis, da» og du «liker det jo ikke på ordentlig». SLUTT. Du lurer ikke meg med din påtatte ironi – dette er livet ditt og du må ta ansvar. Selv ønsker jeg våren velkommen med klassisk musikk og russiske svart-hvittfilmer.

Plate:

Daniels dansbare dikt

Kvammen kaster gitaren og gir deg en hemningsløs curiositet av en plate. Sjarmerende, men mangler Kvammen-brodden.

Vektlaus

Av: **Daniel Kvammen**

Plateselskap: **Jansen Plateproduksjon**

Da **Daniel Kvammen** kom inn som en Geilo-gutt en gang i 2015 var gitaren en følgesvenn som ga ham preg av å være en singer/songwriter-type. Nå er gitaren borte og igjen ligger et hav av synth og rytmiske frynsegoder fra 80-tallet.

Vektlaus er ingen lettveker av en plate, men det er nok ikke på BI han fant tyngden han trengte. Den er funnet i samband med

produsenten og Jaga Jazzist-grunnlegger Even Ørnestads kompromissløse produksjon og instrumentering. For det låter bra. Her kommer danselåter som «Om Du Vil Ei Gong Te», «Me Dansar Ikkje For Moro Skyld» og ikke minst den fabelaktige «Gatelangs Gjennom Sorg og Synd». Men rytmerulettene faller gjennom i «Eg Og Du For Alltid» hvor de har funnet en daff melodi, smakløs synthlyd, og en klissete

tekst som mangler den klassiske Kvammen-brodden.

Melankolske tekster kommer på rekke og rad. Musikken er til tider naiv og glatt, men når han tar frem de dypeste blåserekkerne og de mest bråkete gitarene låter det som best. Først da kan en virkelig tro på det Kvammen synger om. At han har stjålet nesten hele melodien til Håkan Hellströms «Bara Dårar Rusar

Inn» i låten «Me To Var Ikkje Lagd...» kan forøvrig ikke tilgis.

Det er en dårlig bevart hemmelighet at platens førsteinntrykk, altså designet, kun kan elskes av en mor, men det passer til lydene og vokalen som har mer sjarm enn stryke. Vil du ha et hett tips så begynn med B-siden av platen først, så tar du resten etterpå. Sistedelen er betydelig bedre.

Philip A. Johannesburg

Konsert:

Foto: Hanna Hjardar

Ga meg det jeg ville ha!

En nostalgibombe i form av Stiffi-fest får selv en grå betongkloss som Chateau Neuf til å framstå hjertevarm og inkluderende.

For 15 år siden ble Melodi Grand Prix Junior avholdt for første gang. Enda viktigere er det at legenden Stiffi ble udødeliggjort for å synge om å være elleve år og kreve respekt, sigaretter og «Coca-Cola holiola cariola». På Chateau Neuf ble jubileet feiret med Stiffi-fest.

En skulle ikke tro at en sangkonkurranse for små barn var det beste utgangspunktet for en studentfest. Arrangementet framstår smalt og absurd, men antallet gjester som strømmer inn ikledd raske shades fra første halvdel av 2000-tallet vitner likevel om noe annet. Stiffi treffer visst en nerve i oss midt i tjuetåra. Men det er kanskje ikke så rart? Vi har jo vokst opp i takt med elleveåringen.

Kvelden starter i pinlig korrekt studentstil – med et akademisk foredrag om 15 magiske år med MGPjr fra hovedstyremedlem Kim Kristensen. På en provisorisk montert skjerm vises videoer av de viktigste bidragene opp gjennom årene. Stemningen er hjemmekoselig og nostalgien henger tykt i lufta.

Et høydepunkt på programmet er innslaget om sangene som aldri ble godkjent av NRK. To av gjestene var tøffe nok til å ta med seg sangene de skrev som barn og sendte inn til NRK uten hell. Med en solid dose selvironi leses det høyt fra tekstene og fortelles om sangtemaer som mote, mobbing og knuste drømmer.

Stiffi

Hva: **MGPjr-fest**

Hvor: **Chateau Neuf**

Når: **Torsdag 23. februar**

Legenden selv har ikke svart på henvendelser om å holde jubileumskonsert, kanskje med ønske om å unnsnippe rollen som Stiffi. Til gjengjeld tolker coverbandet Led Stiffelin «Respekt» i et uvisst antall sjangre. Det hele minner om et skikkelig bra nach, og det er vanskelig å tro at klokka bare er ti.

En cocktail av et arrangement, inneholdende nostalgi, absurd humor og ironi slår ikke feil. Forhåpentligvis vil Studentersamfundet fortsette å produsere sære arrangementer som dette, for oss som er lei av svette russefestkopier.

Heidi Bang

Kulturkalender

02 mars Breakfast Beat 2

Du elsker å danse på kvelden? Hvorfor ikke elske å danse om morgenen? Rus deg på funky beats, ingefærshots og glitter i stedet. Breakfast BEAT er en morgendisco, der du kan danse deg morgentrusk med kaffe og groovy musikk der alkohol er byttet ut med ferskpresset juice. **Sentralen, 06:30 – Dansebillett: 75 kr. Dansebillett+Frokostpakke: 140 kr.**

03 mars Samtale om Nietzsche

Professor i statsvitenskap Raino Malnes kommer til Chateau Neuf for å holde foredrag om Nietzsche som historiker, metafysiker og moralist. **Biblioteket på Chateau Neuf, kl. 18:00–20:00 – Gratis**

04 mars Brylarm

BRYLARM har som mål å samle så mange som mulig om felles verdier; et byrom vi alle kan dele på og være stolte av, respekt for menneskeverd på tross av ulikheter, betydningen av å få utføre et ærlig stykke arbeid, og selvsagt musikk. På scenen stiller =Oslo-selgere og noen av Norges største artister side om side. **Sentrum Scene, 11:30–15:00 – Gratis**

06 mars Etter Gaza-krigen

På hvilken måte kan historien hjelpe oss å forstå dagens situasjon, og på hvilken måte er det som skjer i dag noe nytt? Hvordan kan vi forstå den politiske utviklingen vi ser i dag, både i Jerusalem og internasjonalt? Nazmi Al-Jubeh og Hind Khoury møtes til samtale med Marte Heian-Engdal, seniorforsker ved Peace Research Institute Oslo (PRIO). **Litteraturhuset, 19:00–20:00 – Gratis**

06 mars Smugvisning: Moderne kvinner

Moderne kvinner er en varm og engasjerende film om kjønnsroller, omtanke og det å bli voksen. Tre sterke damer gjør på hver sin måte sitt beste for å oppdra Jamie, sønnen i huset, som ikke har noen farsfigur å plukke opp livskunnskap fra. Trykk skal på eventet og du er på gjestelisten. Første mann til mølla! **Films hus, kl.19:00 – Gratis**

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

Synd og sult

Studenter, ledelsen og studieledere skaper en bred front mot SiO-kantina på Det teologiske Menighetsfakultet og krever bedring. Aldri før har kvaliteten på maten vært dårligere enn nå, mener studentene. Flere av studentene har nå sluttet å spise den fordervede maten i kantina.

– Hvis ikke kantineledelsen gir oss bedre mat snart, så skal vi sultestreike for å få det som vi vil, sier en av studentrepresentantene.

– Sultestreike? Er det ikke det dere allerede driver med?

– Eh, jo. Men hvis ikke kantinen slutter å lage den fordervede maten, så skal vi begynne å spise den. Så kan de endelig få se hvor ille det kan bli når alle ligger hjemme og er dødssyke.

Nå sport

I 2015 foreslo Studentsam-

skipnaden i Oslo (SiO) å bygge 500 studentboliger på kunstgressbanen ved siden av Domus Athletica. At Velferdstinget har stilt seg bak forslaget har skapt sterke reaksjoner i Oslostudentenes Idrettsklubb (OSI) som ikke ønsker at kunstgressbanene skal bli kunstgressboliger. Ad notam fått med seg utendørskorrespondent Atle Tisk til å dekke den dramatiske kampen.

– Heimelaget OSI tok leiinga i kampen og skåra fire mål før SiO-leinga vakna. Det så lenge ut til at OSI skulle vinne, men i andre omgang tek det seg opp. Alexander Gjørseter og Trond Bakke skåra så fem mål for SiO og vann kampen. Til Ad Notam seier Marlene Persson, trener for OSI, at: «Måla me slepper inn er av den lettvinde sorten og må lukast vekk. Dette var fyrste kampen på stor bane i vinter, så me legg ikkje mykje i resultatet.»

Ukas studentvin

BILLIGST: Vi fant den billigste 75cl-vinen på monopolet, og testet den – slik at du slipper. Dette er for og imot:

God og søt, bra for deg som liker brus. Smak av epler og pærer, kanskje i en slags blanding av tropisk nektar, frokostjuice og hvitvin. Går lett ned, ingen bitterhet. Verdt spenn. Kan gå in-kognito som en brus fra en spesialbutikk i Oslo.

Søt, søt, altfor søt, og så langt i fra vin som du kommer. Føles som om du må akutt til tannlegen etter en slurk. Dette er som å drikke alkohol med festbrusaroma. Kjøp heller cider på butikken enn å betale 70 spenn for disse 5,5 prosentene på polet.

PS: Inneholder melk.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Banrock Station Moscato 2014

Pris: 70 kroner

Land: Australia

Alkohol: 5,5 prosent

Eskil Wie, utenriksredaktør i Universitas

Vi spør

av Boom Lorizzle

Påstått verdensmester tatt i CV-juks

På torsdag skal Si; D-journalist og tidligere debatt-redaktør i Univeristas holde kurset «Hvordan bli verdens beste skribent». Vi spør-redaksjonen ringer derfor den påståtte «verdens beste skribent»-Anders Veberg for å høre om han har noen tips til hvordan spalten kan forbedres.

– Hallo det er Anders.

– Ja hei, det er Henrik Sande her fra Unge Høyre Akershus, snakker jeg med Anders Veberg?

– Det stemmer

– Ja, jeg så at du skulle ha sånn kurs for oss på torsdag, no skrivegreier. Stemmer det? Jeg kan dessverre ikke komme på kurset, men jeg lurte på om det var mulig å få et par tips bare sånn kjapt i stedet?

– Nå over telefon, lissom?

– Ja! Det tar ikke lang tid altså, jeg bare trenger å spisse argumentene litt, så det hadde vært fint å kunne stille deg et par korte spørsmål

– Ja, kjør på. Det er jo overdrevet det som står da, det handler mer om hva Si; D driver på med og hva de ser etter da.

– Jeg skjønner. Altså, jeg er jo dritstor fæn av Obama da, han er jo jævlig god på sånne ting, så jeg lurte på hvor lenge man må øve for å bli like god som ham?

– Det vet jeg ikke.

– Neivel. Hvor lenge øvde du da, for å bli verdens beste skribent?

– Unnskyld, men dette her er ikke baksida på...

– Vet du hvem som kurser Arbeiderpartiet? De er jo veldig flinke! Vet du hvilken plass de kom på i VM?

– Hehe, nei, det vet jeg ikke

– OK, hvilket år var det du vant VM, egentlig. Jeg hørte at Henrik Aasheim kom på 5. plass et år, var det samme året?

– Det er ikke noen offisiell kåring.

– HVA?! ER du ikke offisiell verdensmester?! Vet du hva, da skal jeg innrømme at jeg ikke synes de Si; D-kronikkene er så jævlig bra heller. Vil du vurdere din stilling som verdens beste skribent?

– Haha. Jo, jeg tror jeg nesten må gjøre det nå.

baksiden@universitas.no

QUIZBRØDRENE

av Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad. Tidligere junior-norgesmestre i quiz

1. Det skal være enighet på Stortinget om en reform som reduserer antall fylker til ti regioner. Hvilke to fylker er de eneste som etter dette reformforslaget vil beholde sine nåværende grenser, og ikke slås sammen med noen andre?
2. Hvilken romersk statsmann (234 f.Kr. – 149 f.Kr.) skal ha avsluttet alle sine innlegg i det romerske senatet med setningen «Forøvrig er det min mening at Karthago bør ødelegges»?
3. Hva kalles den form for krigføring med raske operasjoner som Tyskland anvendte under felttogene sine i perioden 1939–41?
4. I 1905 startet importen av denne frukten til Norge. I 2008 ble det importert 83.000 tonn av den, og

- hver nordmann spiste i gjennomsnitt cirka 96 stykker i året. Hvilken frukt er det snakk om?
5. Hvilket miljø holder til i Pilestredet 30 i Oslo?
 6. Hva heter sangen som starter slik «Early one morning the sun was shining, I was laying in bed, wondering if she'd changed it all, if her hair was still red, her folks they said our lives together, sure was gonna be rough», og hvem har skrevet den?
 7. Hvilken drink er særlig knyttet til en film fra 1998 og karakteren «The Dude»? I drinken inngår blant annet kaffelikør.
 8. Hvilken amerikansk artist hadde en stor hit med sangen «You're So Vain», utgitt i 1972?
 9. Filmen La La Land vant seks priser

under Oscar-utdelingen søndag og var nominert til 14 priser. Hvilke to andre filmer fra 1950 og 1997 fikk også 14 nominasjoner?

10. Gjennom hvilken europeisk hovedstad renner elven Liffey?
11. Mot hvilke tre sykdommer immuniserer MMR-vaksinen?
12. Hva het Israels første statsminister?
13. I hvilke fem år har det blir arrangert ski-VM i Norge?
14. Har Norge arrangert VM i alpint noen gang?
15. I hvilket år ble Joshua French og Tjostolv Moland arrestert i Den demokratiske republikken Kongo?
16. Det er to land i verden med Kongo i navnet. Hva heter hovedstedene i de to?

17. Hva består matretten Eggs benedict av?
18. Nevn ett år Alexander den store levde.
19. Hva heter havområdet mellom Storbritannia og Irland?
20. Mahershala Ali mottok denne uken en Oscar-statue for beste mannlige birolle i filmen «Moonlight». I hvilken tv-serie kjenner vi ham som karakteren Remy Danton?

SVAR/DOM

0-4. Trump: Assa, deprimerende greier! SKJÆRPINGS.

5-9. Student: Oia, wow, woowow. Ro egget, tjommi, du har nok en laang vei igjen å gå.

10-14. Førsteamanuensis: Jaa ser man det! Kanke lenger si det er så gæli. (Kanke si det er så bra heller. Det driver vi ikke med her)

15-20. Professor: Ey! Ille bra! Enten er du eminent pröfe\$ah eller bare en av de ikke-late studentene.

1. Rogaland og More og Romsdal 2. Cato den eldre (Marcus Porcius Cato) 3. Blitzkrieg 4. «Tangled Up in Blue» 5. Bittz-miljøet 6. «Tangled Up in Blue» 7. White russian 8. Carly Simon 9. All About Eve (1950) og Titanic (1997) 10. Dublin 11. Kusma, meslinging og røde hunder 12. David Ben-Gurion 13. 1930, 1966, 1982, 1997 og 2011 14. Nei (selv om OL i 1952 regner som et VM) 15. 2009 16. Kinshasa (Den dem. rep. Kongo) og Brazzaville (Republikken Kongo) 17. Muffin (brød), bacon, postet egg og hollandaisesaus 18. Ford: 356 f. Kr.; dod: 323 f. Kr.; 19. Irskesjøen 20. House of Cards

Rebus

av animator

$$\left(V + \text{[apple]} - KL + R \right) \left(V + \text{[bottles]} - \text{[boat]} \right) \left(M + \text{[bear]} - B + R \right) \left(\text{[man]} + \text{[woman]} - M \right) ?$$

HINT: Hvor var du? Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Aldri mer søppel-kaos» Det klarte blant annet Pumpel & Pilt, Shno, Dindre, Håkon, Hanne og Marte. #RIPVeireno